

ประติมากรรมสื่อผสม วัฒนธรรมบนท้องถนนของวัยคะนอง

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2562– 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ศิวะสิทธิ์ 11/๒๐1๖๖๖

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ แสงแก้ว)

.....

กรรมการ

.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....

กรรมการ

.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ ดอนประศรี)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

..... กฤษ งามสม

กรรมการ

..... อัครา

กรรมการ

(อาจารย์กฤษ งามสม)

(อาจารย์อัครา พรขจรกิจกุล)

.....

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนดล ศิริเจริญ)

..... กฤษ งามสม

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์กฤษ งามสม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การแสดงศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์ กฤษ งามสม อาจารย์
ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ที่ให้คำแนะนำ แนวคิด ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆตลอดจนเสนอแนวทางจน
ศิลปนิพนธ์นี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณอาจารย์ภาควิชาประวัติศาสตร์ทุกท่านที่ให้ความกรุณาแนะนำวิธีเพื่อพัฒนา
แนวความคิดศิลปนิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และผู้ปกครอง ที่ให้คำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ อาทิ ข้อมูลเพื่อ
นำมาประกอบการทำศิลปนิพนธ์ และทุนทรัพย์

สุดท้ายขอขอบคุณเพื่อนๆภาควิชาประวัติศาสตร์ ที่ให้คำแนะนำ รวมถึงความช่วยเหลือในด้าน
อุปกรณ์ และการติดตั้งผลงานศิลปนิพนธ์ให้เรียบร้อยโดยดี

ขอบคุณหน่วยงาน ส.ส.ส ที่ให้ข้าพเจ้าศึกษาข้อมูลในการนำมาทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้ของข้าพเจ้า
ขอขอบพระคุณ.

สำหรับคุณงานความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้บิดามารดาซึ่งเป็นที่
รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอด
ประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

วรวัช สวัสดิพิศาล

หัวข้อศิลปนิพนธ์	วัฒนธรรมบนท้องถนนของวัยคะนอง
ชื่อ	รวรัช สวัสดิพิศาล
รหัสนักศึกษา	59020477
ภาควิชา	ศิลปกรรม
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2562-2563
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์กฤษ งามสม

บทคัดย่อ

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้าเริ่มต้นจากการค้นหาข้อมูลปัญหาอุบัติเหตุบนท้องถนน ข้าพเจ้าสนใจในสาเหตุหลักคือปัญหา เมาแล้วขับ การแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนสาธารณะ ข้าพเจ้านำรสนิยมของผู้ขับขี่หรือเด็กแว้นซ์ เป็นบุคคลส่วนใหญ่ที่มีการขับด้วยความเร็วและแข่งขันบนท้องถนน เพื่อให้สังคมของเด็กแว้นซ์ยอมรับ จนไม่กล่าวถึงการเกิดอุบัติเหตุ

ข้าพเจ้าเลยนำความสวยงามของของแต่งที่นิยมนำมาตกแต่งในจักรยานยนต์ของเด็กแว้นซ์ นำมาสร้างสรรค์และประกอบภายในงาน โดยตัวงานข้าพเจ้าอ้างอิงจากรอยสเปรย์สีขาวยที่เจ้าหน้าที่ตำรวจนำมาพันไว้รอบร่างกายของผู้เสียชีวิตบนท้องถนน โดยข้าพเจ้านำเอาเส้นรอบนอกของร่างกายผู้เสียชีวิตนั้นนำมาตัดโดยใช้เหล็กเส้นเพื่อเปลี่ยนท่าทางให้เหมือนจังหวะที่เกิดอุบัติเหตุ และเพิ่มความน่าสนใจด้วยตัวมอเตอร์ที่ทำให้โครงเหล็กสามารถขยับได้เหมือนอาการของคนกำลังบาดเจ็บและกำลังจะสิ้นลมหายใจ

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ชื่อโครงการ	1
1.2 ที่มาและความสำคัญ	1
1.3 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	1
1.4 แนวความคิดในการสร้างสรรค์	2
1.5 ขอบเขตของโครงการ	2
1.6 วิธีการศึกษา	2
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	3
2.1 ข้อมูลอ้างอิงในการดำเนินงาน	3
2.2 ศิลปินที่ให้อิทธิพลในการดำเนินงาน	20
2.2.1 การเปลี่ยนบริบท(Change to Context)	20
2.2.2 ศิลปะจัดวาง (Installation Art)	22
2.2.3 การใช้เรื่องเล่า(Storytelling)	24
บทที่ 3 การสร้างสรรค์	26
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงาน	32
4.1 การพัฒนาทางด้านความคิด	32
4.2 การพัฒนาทางด้านรูปแบบ	41

	หน้า
บทที่ 5 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์	56
บทที่ 6 สรุป	61
บรรณานุกรม	62
ประวัติผู้เขียน	63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.1 ภาพเจ้าหน้าที่ตำรวจนำสี่สเปร์ยสี่ขวานนำมาพ่นรอบมอเตอร์ไซค์ที่เกิดอุบัติเหตุ	3
ภาพที่ 2.2 ภาพอุบัติเหตุบนถนนของกลุ่มวัยรุ่นที่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนท้องถนน	4
ภาพที่ 2.3 ภาพการรวมกลุ่มแข่งขันมอเตอร์ไซค์ในยามค่ำคืนของกลุ่มวัยรุ่น	5
ภาพที่ 2.4 ภาพกลุ่มวัยรุ่น โคนจับกุมขนาดแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนน	6
ภาพที่ 2.5 ภาพรถจักรยานยนต์ Honda Dash ที่กลุ่มเด็กแว้นนิยมนำมาใช้แข่งขันบนท้องถนน	7
ภาพที่ 2.6 ภาพกลุ่มวัยรุ่นรวมตัวแข่งขันรถจักรยานยนต์ในสนามแข่งที่ถูกจัดไว้	8
ภาพที่ 2.7 ภาพอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์เฉี่ยวชนกันบนถนน โดยมีผู้เสียชีวิตในที่เกิดเหตุ จังหวัดสมุทรสาคร	16
ภาพที่ 2.8 ภาพอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ โดยมีผู้เสียชีวิตในที่เกิดเหตุ จังหวัด ปทุมธานี	17
ภาพที่ 2.9 ภาพเจ้าหน้าที่กำลังพ่นสเปร์ยรอบร่างกายผู้ประสบอุบัติเหตุ	17
ภาพที่ 2.10 ภาพวัสดุเบาะที่ถูกนำมาตกแต่งรถจักรยานยนต์ที่นิยมของกลุ่มวัยรุ่น	18
ภาพที่ 2.11 ภาพวัสดุเนื้อดีสีทองที่นำมาใช้ในการประกอบชิ้นส่วนต่างๆของผลงาน	19
ภาพที่ 2.13 ภาพศิลปิน ทามูระ ยูอิจิ โระ	20
ภาพที่ 2.14 ภาพผลงานบางส่วนในนิทรรศการราตรีสีรุ้งของ ทามูระ ยูอิจิ โระ	20
ภาพที่ 2.15 ภาพผลงานบางส่วนในนิทรรศการราตรีสีรุ้งของ ทามูระ ยูอิจิ โระ	21
ภาพที่ 2.16 ภาพผลงานบางส่วนในนิทรรศการราตรีสีรุ้งของ ทามูระ ยูอิจิ	21
ภาพที่ 2.17 ภาพศิลปิน Antony Gormley	22
ภาพที่ 2.18 ภาพผลงาน Exposure (2010)	23
ภาพที่ 2.19 ภาพศิลปิน Ai weiwei	24
ภาพที่ 2.20 ภาพผลงาน 150 tons of steel	24
ภาพที่ 2.21 ภาพผลงาน 150 tons of steel	25
ภาพที่ 3.1 ผลงาน “ถังออกซิเจนซึ่ง” ปี 2561	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 3.2 ผลงานชั้นที่ 2 ชื่อ “โศกข์ค้ำยัน” ปี 2561	27
ภาพที่ 3.3 ผลงานชั้นที่ 3 ชื่อ “ห้องลูกเงินของนักบิณฑ” 2561	28
ภาพที่ 3.4 ผลงานชั้นที่ 4 ชื่อ “เปลสนามขวัญใจนักบิณฑ” 2562	29
ภาพที่ 3.5 ผลงานชั้นที่ 5 ชื่อ “เตียงนอนนักบิณฑที่นักบิณฑไม่อยากนอน” 2562	30
ภาพที่ 3.6 ผลงานชั้นที่ 5 ชื่อ “เตียงนอนนักบิณฑที่นักบิณฑไม่อยากนอน” 2562(2)	30
ภาพที่ 3.7 ผลงานชั้นที่ 6 ชื่อ “จุดจบนักชั่ง” 2562	31
ภาพที่ 4.1 ภาพรถจักรยานยนต์ที่ตกแต่งด้วยรสนิยมของกลุ่ม “เด็กแว้น”	32
ภาพที่ 4.2 ภาพถังออกซิเจนขนาดเล็กที่เป็นต้นแบบในการทำงานประติมากรรมของข้าพเจ้า	33
ภาพที่ 4.3 ภาพผลงานที่ลอกเลียนแบบถังออกซิเจน	34
ภาพที่ 4.4 ภาพผลงานที่ถูกลอกเลียนแบบมาจากหูฟังของแพทย์ที่ใช้ตรวจฟังคลื่นหัวใจ	35
ภาพที่ 4.5 ภาพผลงานที่ลอกเลียนแบบมาจากอุปกรณ์ช่วยชีวิตของผู้ป่วยในห้องฉุกเฉิน	36
ภาพที่ 4.6 ภาพบริเวณหลังรถกู้ภัย	37
ภาพที่ 4.7 ภาพผลงานชุดที่ 1 ปี 2562	38
ภาพที่ 4.8 ภาพผลงานชั้นที่ 2 ปี 2562	38
ภาพที่ 4.9 ภาพผลงานชั้นที่ 3 ปี 2562	38
ภาพที่ 4.10 ภาพผลงานชุดที่ 1 ปี 2562 (2)	39
ภาพที่ 4.11 ภาพเจ้าหน้าที่กำลังใช้สเปย์ฟั่นรอบรถที่เกิดอุบัติเหตุ	40
ภาพที่ 4.12 ภาพเจ้าหน้าที่ฟั่นสเปย์รอบผู้ประสบอุบัติเหตุ	40
ภาพที่ 4.13 ภาพผลงาน “ความเร็วความตายในความคณอง”	41
ภาพที่ 4.13 ภาพร่างผลงานชั้นที่ 1 (1)	42
ภาพที่	หน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.14 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1 (2)	42
ภาพที่ 4.15 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1 (3)	42
ภาพที่ 4.16 การตัด โครงสร้างมนุษย์และทำสีโครงสร้าง	43
ภาพที่ 4.17 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายใน โครงสร้าง	43
ภาพที่ 4.18 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายใน โครงสร้าง	44
ภาพที่ 4.19 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายใน โครงสร้าง	44
ภาพที่ 4.20 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายใน โครงสร้าง	45
ภาพที่ 4.21 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายใน โครงสร้าง	45
ภาพที่ 4.22 นำชิ้นส่วนต่างๆภายในรูปทรงมนุษย์หุ้มหนังเทียม	46
ภาพที่ 4.23 นำชิ้นส่วนต่างๆภายในรูปทรงมนุษย์หุ้มหนังเทียม	46
ภาพที่ 4.24 นำชิ้นส่วนต่างๆภายในรูปทรงมนุษย์หุ้มหนังเทียม	47
ภาพที่ 4.25 นำชิ้นส่วนต่างๆภายในรูปทรงมนุษย์หุ้มหนังเทียม	47
ภาพที่ 4.26 ภาพผลงาน “ความเร็วความตายในความคะนอง”(2)	48
ภาพที่ 4.27ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2	49
ภาพที่ 4.28ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2	49
ภาพที่ 4.29ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2	49
ภาพที่ 4.30 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายใน โครงสร้าง	50
ภาพที่ 4.31 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายใน โครงสร้าง	50
ภาพที่ 4.32 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายใน โครงสร้าง	50
ภาพที่ 4.33 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายใน โครงสร้าง	51
ภาพที่ 4.34 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายใน โครงสร้าง	51
ภาพที่ 4.35 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายใน โครงสร้าง	52
ภาพที่ 4.36 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายใน โครงสร้าง	52
ภาพที่ 4.37 นำชิ้นส่วนต่างๆภายในรูปทรงมนุษย์หุ้มหนังเทียม	53
ภาพที่	หน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.39 นำมอเตอร์มาประกอบ	54
ภาพที่ 4.40 นำมอเตอร์มาติดตั้งภายในตัวโครงสร้าง	54
ภาพที่ 4.40 นำมอเตอร์มาติดตั้งภายในตัวโครงสร้าง	54
ชื่อผลงาน“ความเร็วความตายในความคะนอง” (Death speed in levity)	56 – 57
ชื่อผลงาน“ความเร็วความตายในความคะนอง 2 ” (Death speed in levity 2)	58 - 60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ชื่อโครงการ วัฒนธรรมบนท้องถนนของวัยคะนอง

1.2 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าสนใจพฤติกรรมของวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งที่รวมตัวกันเพื่อแข่งรถจักรยานยนต์ในถนนสาธารณะทำให้ประชาชนทั่วไปเดือดร้อน เป็นการนำตัวเองเข้าไปเสี่ยงกับความอันตราย จักรยานยนต์ของกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มนี้จะถูกดัดแปลงเพื่อให้อัตโนมัติเร็วมากขึ้น แต่แลกมากับสมรรถนะการขับขี่ที่แย่ลงและอันตรายมากขึ้น ทำให้ตัวกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่สังคมเรียกว่าเด็กแว้นซ์ อุบัติเหตุและเสียชีวิตเกิดขึ้นจากความคึกคะนองของช่วงวัยและการส่งเสริมในสิ่งที่ผิดของสังคมในช่วงชีวิตของกลุ่มวัยรุ่นนั้น ทำให้ปลูกฝังค่านิยมที่ผิดในการตัดสินใจในบางเรื่องที่ตัวกลุ่มวัยรุ่นในช่วงวัยนี้ต้องการการยอมรับจากสังคม

ข้าพเจ้าเคยผ่านช่วงวัยนี้และสังคมในรูปแบบนี้มาก่อน จึงเป็นอีกสาเหตุที่ข้าพเจ้าได้ข้อมูลบางส่วนที่ตัวข้าพเจ้านั้นเคยได้สัมผัส และมีคนรอบตัวของข้าพเจ้าได้เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุทางรถจักรยานยนต์ สิ่งเป็นสาเหตุที่ข้าพเจ้าสนใจในประเด็นนี้

ข้าพเจ้าสำรวจพื้นที่เพื่อหาร่องรอยของการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน ข้าพเจ้าพบกันร่องรอยของสี่สเปร์ยสีขาวที่ถูกพ่นไว้รอบๆร่างกายของผู้ที่ประสบอุบัติเหตุ ซึ่งร่างกายของผู้ประสบอุบัติเหตุ นั้นมีการบิดเบี้ยวเนื่องจากการเกิดอุบัติเหตุ และยังมีชิ้นส่วนของมอเตอร์ไซค์บางส่วนของที่ยังคงเหลือร่องรอยไว้ในพื้นที่เกิดเหตุ

จากข้างข้อมูลต้นนั้นข้าพเจ้าต้องการนำเสนอเรื่องราวของการเกิดอุบัติเหตุทางถนน โดยรถจักรยานยนต์ผ่านวัสดุที่เป็นส่วนประกอบของแข่งรถจักรยานยนต์ที่เป็นที่นิยมของตัวกลุ่มวัยรุ่น มาสร้างสรรค์เป็นผลงานประติมากรรมที่ถ่ายทอดความรู้สึก ประสบการณ์ บรรยากาศ ผ่านวัสดุที่เกี่ยวข้องกับสังคมวัยรุ่นบนท้องถนนที่เรียกว่า “เด็กแว้นซ์”

1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเพื่อสะท้อนถึงปัญหาของกลุ่มวัยรุ่นที่อยู่ในวัยคะนองบนท้องถนน
- แสดงถึงความอันตรายและสะท้อนถึงความคึกคะนองที่ทำให้พิการหรือถึงขั้นเสียชีวิต
- เพื่อศึกษาปัญหาของสังคมในปัจจุบันให้เกิดการตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นผ่านงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 แนวความคิดสร้างสรรค์

ในปัจจุบันเกิดการรวมตัวเพื่อไปแข่งขันรถมอเตอร์ไซค์บนท้องถนนในยามค่ำคืน จึงเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุที่ทำให้บาดเจ็บและพิการหรือถึงขั้นเสียชีวิต ด้วยตัวผู้ขับขี่บางคนมีอาการมึนเมาจากทั้งสุราและยาเสพติด ทำให้มีความคิดคะนองและประมาท ด้วยรสนิยมผู้ขับขี่ที่ชื่นชอบในการแต่งรถมอเตอร์ไซค์และดัดแปลงเครื่องยนต์ ข้าพเจ้าต้องการเสนอเรื่องราวของการเกิดอุบัติเหตุทางถนนโดยรถจักรยานยนต์ ผ่านวัสดุที่เป็นส่วนประกอบของรถจักรยานยนต์ที่เป็นที่นิยมของตัวกลุ่มวัยรุ่นนั้น และนำตัวโครงเหล็ก มาดัดเพื่อให้เป็นเส้นรอบนอกของบุคคลที่เสียชีวิตของอุบัติเหตุ ที่ข้าพเจ้านำมาจัดและเปลี่ยนท่าทางใหม่โดยเปลี่ยนท่าทางจากนอนอยู่กับพื้นถนน มาเปลี่ยนเป็นท่าทางของผู้ประสบอุบัติเหตุระหว่างหล่นจากรถจักรยานยนต์และเพิ่มความน่าสนใจโดยการใช้มอเตอร์เพื่อให้ตัวโครงเหล็กนั้นขยับได้ เพื่อให้ท่าทางคล้ายกับคนกำลังหมดลมหายใจ

1.5 ขอบเขตของโครงการ

โครงการนี้แสดงถึงปัญหาการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนท้องถนน ซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุบนถนน ทำให้เกิดอุบัติเหตุซึ่งทำให้ผู้ขับขี่ บาดเจ็บและพิการหรือถึงขั้นเสียชีวิต

1.6 แผนงานในการดำเนินงาน

- สังเกตกลุ่มวัยรุ่นและสำรวจพื้นที่ที่เคยเกิดอุบัติเหตุบนถนน
- รวบรวมทฤษฎี บทความ ที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์ความหมายต่อวัตถุที่สนใจ
- รวบรวมข้อมูลในพื้นที่จริง เพื่อนำมาสร้างเป็นผลงาน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- เกิดผลงานศิลปะในรูปแบบสะท้อนสังคม
- เกิดการสะท้อนถึงความน่ากลัวและอันตรายของการเสียชีวิตบนท้องถนน
- เกิดความเข้าใจในการใช้รูปทรงเส้นรอบนอกของคนที่เสียชีวิตบนท้องถนนเพื่อนำมาสะท้อนถึงอันตรายในการเกิดอุบัติเหตุ

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

พฤติกรรมของวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งที่รวมตัวกันเพื่อแข่งรถจักรยานยนต์ในถนนสาธารณะทำให้ประชาชนทั่วไปเดือดร้อนและนำไปสู่อุบัติเหตุบนท้องถนน ข้าพเจ้าสนใจในปัญหาการแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนที่นำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุและการเสียชีวิต ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอสัญลักษณ์ผู้เสียชีวิตบนถนนที่ข้าพเจ้าเห็นได้ตามถนนที่เกิดอุบัติเหตุเพื่อสะท้อนถึงความอันตรายที่อาจทำให้เสียชีวิตเพราะความกึกคะนอง

2.1 ภาพเจ้าหน้าที่ตำรวจนำสีสเปรย์สีขาวนำมาพ่นรอบมอเตอร์ไซค์ที่เกิดอุบัติเหตุ

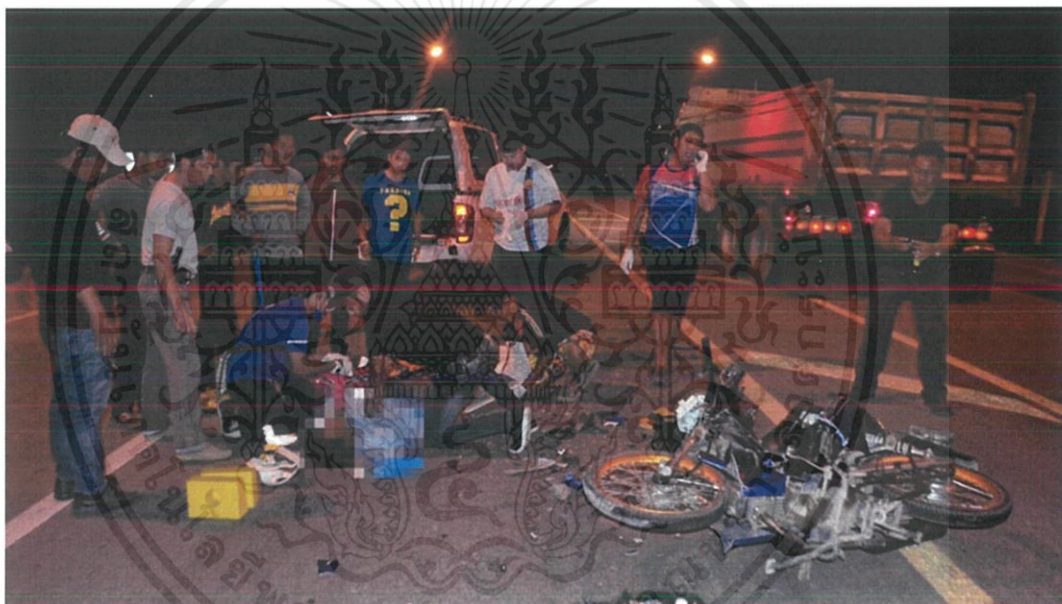
2.1 ข้อมูลอ้างอิง ในการดำเนินงาน

ข้าพเจ้าเริ่มต้นผลงานชุดนี้จากการสังเกตกลุ่มวัยรุ่นตามชุมชนที่ข้าพเจ้านั้นได้พักอาศัย วัยรุ่นส่วนใหญ่นั้นเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่นิยมในการตัดแปลงรถมอเตอร์ไซค์และนำรถจักรยานยนต์ที่ตัดแปลงนำไปแข่งขันในยามค่ำคืน กลุ่มวัยรุ่นบางคนมีบาดแผลตามร่างกายที่ได้มาจากการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนกับเจ้ามอเตอร์ไซค์คู่ใจของพวกเขา แต่ถ้าใครขายในกลุ่มวัยรุ่นบางคนประสบอุบัติเหตุถึงขั้นพิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียชีวิต แต่การที่กลุ่มเพื่อนของเค้าเสียชีวิตนั้น ไม่ได้ส่งผลให้เค้าเลิกแข่งขันรถจักรยานยนต์บนท้องถนน เพราะด้วยช่วงวัยที่อยู่ในวัยที่คึกคะนอง ข้าพเจ้าสนใจในปัญหานี้จึงเริ่มค้นหาข้อมูลและสถิติในการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนเพื่อนำมาใช้ประกอบข้อมูลในการเริ่มทำผลงานของข้าพเจ้า โดยสถิติที่ข้าพเจ้าค้นหามามีดังนี้

สถิติการเกิดอุบัติเหตุของแต่ละภาคการขนส่ง จำแนกตาม ในปี พ.ศ. 2557 พบว่า รถมอเตอร์ไซด์เป็นพาหนะที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บสูงสุด ร้อยละ 83.20 รองลงมาคือ รถกระบะ ร้อยละ 6.56 และรถจักรยานและสามล้อ ร้อยละ 2.91 ในกลุ่มผู้ใช้รถมอเตอร์ไซด์ที่ไม่สวมหมวกนิรภัยบาดเจ็บรุนแรง 87.32 แยกเป็นผู้ขับขี่ ร้อยละ 86.13 และผู้โดยสารร้อยละ 93.96 นอกจากนี้ จากข้อมูลการบาดเจ็บและเสียชีวิตทั้งหมด จะพบการสูญเสียในกลุ่มวัย 15-19 ปี ซึ่งเกิดจากการใช้รถจักรยานยนต์

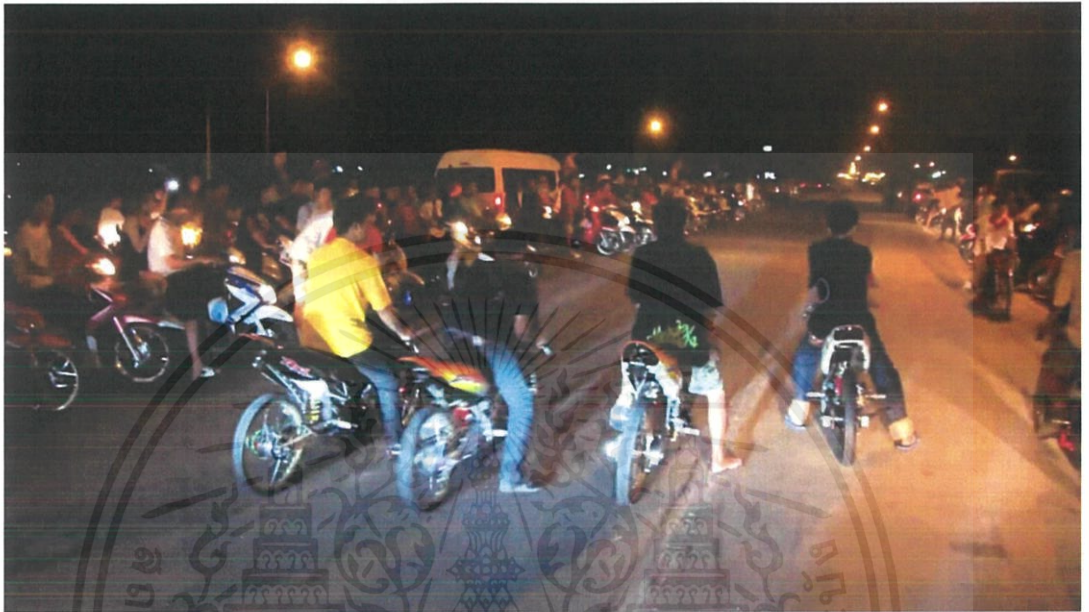
ภาพที่ 2.2 ภาพอุบัติเหตุบนถนนของกลุ่มวัยรุ่นที่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนท้องถนน

อุบัติเหตุทางถนนที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นช่วงเทศกาลของวันหยุดยาว หรือช่วงเวลาปกติ ส่วนใหญ่เกิดจากความประมาทของผู้ขับขี่เอง คือ

- 1.เมาแล้วขับ หรือมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
- 2.แว่นซ์ซิ่ง ขับรถเร็ว ด้วยความคึกคะนอง
- 3.ไม่สวมหมวกนิรภัย
- 4.ตัดหน้าระยะกระชั้นชิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รถมอเตอร์ไซด์สามารถเปลี่ยนชีวิตเด็กและเยาวชนไปในทางเลวร้ายได้ง่ายมาก เพราะอุบัติเหตุแต่ละครั้งก่อให้เกิดความสูญเสียมากมาย ไม่ว่าจะเป็นบาดเจ็บเล็กน้อย แต่ต้องสูญเสียทรัพย์สินเงินทอง ต้องรักษาตัว ต้องหยุดเรียน หรือถึงขั้นเสียชีวิต

ภาพที่ 2.3 ภาพการรวมกลุ่มแข่งขันมอเตอร์ไซด์ในยามค่ำคืนของกลุ่มวัยรุ่น

ปัญหาเด็กแว้นซ์ที่ไร้ทางออก

วันที่พ่อแม่มีความสุขหลังจากซื้อรถจักรยานยนต์ให้ลูกตามคำขอ กลัวยหลังไม่นานก็รู้สึกผิดหลังจากลูก ซึ่งมอเตอร์ไซด์จนเสียชีวิต บทเรียนราคาแพงที่แลกมาด้วยชีวิต ก็หยาดน้ำตาต้องเสียใจ เพราะมารู้ทีหลังว่า ลูกเป็น "เด็กแว้นซ์" แต่ยังมีเด็กรุ่นใหม่เข้ามาวงการนี้ ไม่หยุดหย่อน ต่อแถวเพื่อก้าวไปสู่การเป็น "ตัวจี" ซึ่งได้ รับการยอมรับจากนักบิดสนามเถื่อน ดูเหมือนปัญหา "เด็กแว้น" กับสังคมไทยเรื้อรังมานานและทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ขณะที่สังคมตราสังหนักบิดเหล่านี้ ไม่ต่างจากขยะสังคม ความจริงเด็กพวกนี้ชีวิตอาจกำลังติดหล่ม

รอคอยให้ผู้ใหญ่จุดเขาขึ้นไปสู่สิ่งที่คิดว่า หากย้อนกลับไปมีความพยายามของหลายหน่วยงานยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือ แต่ไม่นานก็หายไป เด็กแว้นซ์หรือแซปนั้น มีผู้สันนิษฐานว่ามาจาก "แซปคุง" (Zabbkung) ซึ่งเป็นตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นมาใน โอลิมปิกครบรอบ 7 ปีของสตูดิโอเขียนการ์ตูน มอนสเตอร์คลับ (สตูดิโอของคนไทย ผู้วาดการ์ตูนเรื่อง Joe the Sea-Cret Agent) ส่วนคำว่าแว้นนั้น มาจากเสียงท้อไอเสียที่ดัดแปลงให้เสียงดั่งขึ้น รวมไปถึงเสียงดั่งที่เกิดจากการบิดหนีดำรวจ แต่ก่อนสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องยนต์ 2 จังหวะ เมื่อบิดก็เกิดเสียงดัง "แว่น ๆ ๆ ๆ" ในอดีตระหว่างคำสั่งนี้จะใช้แตกต่างกัน "เด็กแซป" นั้นไม่ได้จำกัดเฉพาะวงการจักรยานยนต์

แต่จะเหมารวมถึงกลุ่มเด็กที่ชอบทำตัวให้โดดเด่นสะดุดสายตาชาวบ้านด้วยวิธีการผิด ๆ เพื่อให้เป็นที่สนใจ เช่น การชกต่อยในงานฟร็คอนเสิร์ต ใส่เสื้อผ้าสีสันบาดตา ไม่เรียนหนังสือ มั่วสุมอยู่แถวโต๊ะสนุกเกอร์ แต่ที่พวกเด็กแซปชื่นชอบมากเป็นพิเศษ คือ การดัดแปลงรถมอเตอร์ไซค์ และรวมตัวกันเป็นแก๊ง และในที่สุดก็ได้พัฒนาလာมาเป็น "เด็กแว่น" เด็กแว่นซั่มก็จะใส่กางเกงขาเดฟพืตมาก ๆ รัคเป่าหรือกางเกงยีนกระบอกปลายลากพื้น พร้อมเสื้อสีดำตัวเล็ก หรือเสื้อที่มีสก๊رينลายชื่อนักร้องวงต่างๆ บางรายอาจจะแสดงความมั่นใจขึ้นมาอีกระดับหนึ่งด้วยการใส่เสื้อลายตัดอ้อยและกางเกงขาสั้น ส่วนใหญ่จะใส่รองเท้าแตะแบบนิ้วคีบรุ่น トラช่างดาว พญ.อัมพร เบลูจพลพิทักษ์ ผอ.สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กล่าวว่า "วัยรุ่นที่เสพติดความสนุกสนานในลักษณะชอบความป่วนอันเนื่องมาจากปัญหาพัฒนาการโดยตรง เช่น ล้มเหลวเรื่องการเรียน ความล้มเหลวนี้ทำให้พวกเขาไปแสวงหาความสนใจหรือการได้รับการยอมรับนอกห้องเรียน" จิตแพทย์ระบุว่าพฤติกรรมของเด็กแว่นซั่มถือเป็นพฤติกรรมเสพติดชนิดหนึ่ง ซึ่งเวลาเด็กเสพติดความตื่นเต้นบ่อย ๆ ก็จะติด เช่นเดียวกับ การติดเกมหรือติดการพนัน การกระทำต่างๆของเด็กแว่น สร้างความเดือดร้อนทางเสียงให้กับชาวบ้าน กลับกลายเป็นแก๊งอันตราย ยิ่งกัน ยกพวกตีกันปาหิน ฯลฯ เริ่มมีเรื่องของการพนัน ยาเสพติด ปัญหาทางเพศ อุบัติเหตุ ไปจนถึงการก่ออาชญากรรม บางแก๊งค์มีเป็นร้อยคนมีขาใหญ่คุม ตั้งแก๊งค์แข่งรถบนถนนสายใหญ่ ในกลุ่มมีสมาชิกตั้งแต่ไม่ถึง 10 ขวบ และยังไม่ได้เรียนหนังสือ ก็มาขอเข้ากลุ่ม และบางกลุ่มใช้แรงจูงใจให้ล่อยรถจักรยานยนต์ได้เพียงใช้เงิน 199 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 ภาพกลุ่มวัยรุ่น โดนจับกุมขนาดแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนน

หลังจากนั้นเด็กจะขอเงินพ่อแม่มาแต่งรถ ตั้งแต่หลักพันถึงหลักหมื่น เพื่อให้รถแข่งชนะคนอื่น แข่งกันบนถนนหลวงเส้นยาว ๆ ทุกคืนวันศุกร์และเสาร์ ซึ่งบางกลุ่มยังใช้เป็นเครื่องขายส่งยาเสพติด หรือถูกหาประโยชน์จากหัวหน้ากลุ่ม ซึ่งปัญหาทั้งหมดยังหาวิธีการแก้ไขที่ตรงจุดไม่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.5 ภาพรถจักรยานยนต์ Honda Dash ที่กลุ่มเด็กแว้นนิยมนำมาใช้แข่งขันบนท้องถนน

ปัญหาของเด็กแว้นซ์

แก๊งวัยรุ่นกวนเมือง เริ่มจะสร้างปัญหาให้กับสังคมได้ประมาณสัก 6-7 ปี ทว่าในช่วง 2-3 ปีนี้ เริ่มจะหนักข้อเรื่อยๆ จากการใช้ความเร็วแล้วนำรถมาแข่ง สร้างความเดือดร้อนทางเสียงให้กับชาวบ้าน ต่อมาก็เริ่มมีเรื่องของการพนัน ยาเสพติด ปัญหาทางเพศ อุบัติเหตุ ไปจนถึงการก่ออาชญากรรมปัญหา เด็กแว้นซ์ สะท้อนให้เห็นถึงหลายปัญหาของสังคมไทย ทั้งปัญหาครอบครัว พ่อแม่ ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลอบรมสั่งสอนลูกหลาน ปัญหาทางการศึกษา เด็กขาดวุฒิภาวะในการเรียนรู้ มีค่านิยมผิดๆ แยกแยะ สิ่งดีไม่ดีไม่ได้ สำหรับตัววัยรุ่นเองกลับ ไม่ได้ตระหนักถึงปัญหาที่สร้างขึ้น โดยที่ยังมีความเชื่อในสิ่งที่ไร้สาระ อาทิ รถจักรยานยนต์ความเร็ว พวกพ้อง ศักดิ์ศรีบนท้องถนน ที่ผ่านมา หลายคนเคยพูดในประเด็นของกฎหมาย ว่าตัวบทลงโทษอ่อนเกินไป สัปดาห์ที่ผ่านมาเราเลยได้เห็นแก๊งชิงหาข่า เพราะโดนคุมขังจริงๆ ไม่ใช่เสียค่าปรับแล้วปล่อยกลับบ้านอย่างที่หลายๆ มา ซึ่งหลายคนก็หวังว่าเขวชนเหล่านี้จะสำนึกและกลับตัวได้บ้างกระนั้น การที่จะให้เจ้าหน้าที่ไปไล่กว้านจับเด็กแว้นซ์มาขังทุกคืน ก็ไม่ใช่ทางแก้ปัญหาก็ถูกจุดนัก ก่อนหน้านี้เคยมีนโยบายที่ว่ากันว่าจะนำมาปิดฝืนใหม่ คือการสร้างสนามแข่งถูกกฎหมายให้แก๊งชิงรถจักรยานยนต์เขาทำนองว่าต่อต้านไม่ได้ก็เข้าร่วมซะเลย

ภาพที่ 2.6 ภาพกลุ่มวัยรุ่นรวมตัวแข่งขันรถจักรยานยนต์ในสนามแข่งที่ถูกจัดไว้

ซึ่งก็มีหลายฝ่ายที่คัดค้าน เนื่องจากเห็นว่าเป็นการสนับสนุนในทางที่ไม่สร้างสรรค์ เปลืองงบประมาณ และเป็นการให้ความสำคัญกับเด็กแว้นซึ่งมากเกินไป กระแสตอบรับจากกลุ่มเด็กแว้นซึ่งไม่ค่อยดีเท่าไร พวกเขาไม่ชอบแข่งกันตอนกลางวันเพราะอากาศร้อน รวมทั้งสนามถูกกฎหมายก็ไม่มีอิสระและมากไปด้วยกฎเกณฑ์ ที่ต้องใส่หมวกกันน็อก ห้ามมีคนซ้อนท้าย ๆ เด็กแว้นซึ่งยังคงเป็นปัญหาที่อยู่คู่กับสังคมไทยต่อไป คล้ายกับปัญหานักเรียนอาชีวะฆ่ากัน ที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนสังคมเริ่มที่จะชาชิน

สาเหตุที่ทำให้เป็นเด็กแว้นครอบครัวมีปัญหาวัยรุ่นจึงต้องหาที่ระบายอย่างผิดวิธีเพื่อนชักชวนทำตามเพื่อน และตามกระแสนิยมพ่อแม่ตามใจเกินไปจึงทำให้ลูกทำตามใจตนเองมากเกินไป มองว่าการกระทำของเด็กแว้นซึ่งนั้นมีความเท่ (เห็นกงจักรเป็นดอกบัว) ชอบก่อความวุ่นวาย เรียกร้องความสนใจ ชอบความเสี่ยง ทำทาทายกฎหมาย ทำทาทายของสังคม

ผลที่ตามมาจากการกระทำของเด็กแว้น

1. ผลกระทบต่อตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ทำให้ตัวเองบาดเจ็บหรือเสียชีวิตเมื่อเกิดอุบัติเหตุ
- ทำให้เสียอนาคต เสียการเรียน
- ทำให้สิ้นเปลืองทรัพย์สินเงินทอง ที่หมดไปกับเรื่องไร้สาระ
- คนในสังคมมองในทางไม่ดี เกร
- เกิดปัญหาทั้บวมเข้าตัว

2.ผลกระทบต่อครอบครัว

- ทำให้ครอบครัวเสื่อมเสียชื่อเสียงวงศ์ตระกูล
- ทำให้พ่อแม่เกิดความวิตกกังวลเมื่อลูกออกไปแวนซ์
- ครอบครัวมีรายจ่ายเพิ่มขึ้นเนื่องจากลูกขอเงินไปแต่งรถ
- ครอบครัวเกิดความสูญเสียลูกชาย , ลูกสาว เนื่องจากอุบัติเหตุแล้วเสียชีวิต
- เสียค่าใช้จ่ายค่ารักษาพยาบาล เมื่อเกิดอุบัติเหตุแล้วไม่เสียชีวิต

3.ผลกระทบต่อบุคคลทั่วไป

- เกิดความรำคาญจากเสียงที่เกิดจากเครื่องยนต์ที่ดัดแปลงไปจากเดิม
- สร้างความลำบากใจให้กับผู้สัญจรไปมาบนท้องถนน
- หากเกิดอุบัติเหตุอาจทำให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องด้วยได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิตไปด้วย
- สร้างความหนักใจให้เจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาความสงบของบ้านเมือง

4.ผลกระทบต่อสังคม

- ทำให้ภาพพจน์ของสังคม หรือชุมชนนั้นๆ เสื่อมเสียชื่อเสียง
- เกิดปัญหาอีกหนึ่งปัญหา ที่สังคมต้องเข้ามาแก้ไข
- ทำให้เกิดความวุ่นวาย
- ทำให้ภาครัฐเข้ามาจัดการเรื่องนี้ แทนที่จะเอาความคิดไปทำอย่างอื่น
- สังคมเกิดความแตกแยก

5.ผลกระทบต่อประเทศ

- ทำให้ชาวต่างชาติหรือต่างเมืองไม่กล้าที่จะเข้าไปใกล้สถานที่นั้นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ทำให้ประเทศชาติเสื่อมโทรมเนื่องจากเยาวชนรุ่นใหม่ฯ หลงทางผิด
  - เกิดปัญหาของประเทศอีกปัญหาหนึ่ง
- ปัญหาด้านอุบัติเหตุ

เด็กแว้นซ์ส่วนใหญ่จะใช้ถนนสายหลักของแต่ละจังหวัดเป็นจุดศูนย์รวมจึงทำให้เกิดอุบัติเหตุเกิดขึ้นกับตนเองและผู้ใช้งาน ที่เกิดอุบัติเหตุบ่อยเพราะว่าเด็กแว้นซ์ส่วนใหญ่ยังขาดสติ ขาดการยั้งคิด และเมาสุรา สถิติข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนที่จัดทำโดยศูนย์เรนทร กระทรวงสาธารณสุข พบว่าในแต่ละปีมีเด็กและเยาวชนที่เป็นนักเรียน นักศึกษาซึ่งอยู่ในวัยเรียนต้องจบชีวิต ไปกว่า 20,000 คนจากความคึกคะนองออก ซึ่งรถยามค้ำคืน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 25 ของผู้ที่ประสบอุบัติเหตุทางถนน ทั้งหมด ซึ่งในจำนวนนี้มีกลุ่มที่ชื่นชอบแข่งรถจักรยานยนต์บนท้องถนน หรือที่เรียกกันว่า แก๊งค์เด็กแว้นซ์ รวมอยู่ด้วย บ่อยครั้งที่เด็กแว้นซ์แข่งรถแล้วประสบอุบัติเหตุ ส่วนใหญ่เกิดจากการที่รถจักรยานยนต์ เกี่ยวกัน เนื่องจาก "ผู้ขี่" นิยมใช้เทคนิคการขี่แบบ "ลมดูด" เพราะเชื่อว่า การขี่รถเข้าไปด้านหลังคู่แข่งหรือรถที่อยู่บนท้องถนน รถที่ตนขี่อยู่จะไม่ได้ลมทำให้ลดแรงเสียดทาน เมื่อขี่เข้าไปใกล้มากที่สุดแล้วก็หักรถขึ้นแข่งกันหน้า เชื่อว่าจะมีแรงลมช่วยส่งให้รถแรงขึ้นเบียดแข่งคู่แข่ง บางคันโชคร้ายก็เกี่ยวกันล้มหรือมองไม่เห็นรถฝั่งตรงข้ามพอขึ้นแข่งจึงถูกชนประสานงา บางครั้งรถคันหน้าไม่ยอมให้ใช้ "ลมดูด" ก็ขี่รถแคว่งไปมาเพื่อหนี แต่รถดันมาเสียดหลักล้ม สิ่งที่มีนัยมากที่สุดของเด็กแว้นซ์คือ การขี่รถหนีตำรวจตื่นเต้นกว่าขี่แข่งกันเอง เพราะต้องลุ้นว่าจะรอดหรือไม่ แต่ส่วนใหญ่จะเกิดอุบัติเหตุรถเกี่ยวกัน เสี่ยงต่อการเสียชีวิตเนื่องจากเมื่อรถล้มมีรถอีกหลายคันวิ่งตามมาพร้อมทับเราทุกเมื่อ การแก้ปัญหาในเรื่องนี้ มีการตั้งด่านของตำรวจช่วยได้แต่ไม่ถาวรเพราะเมื่อใดที่ตำรวจเลิกตั้งด่านเด็กแว้นซ์ก็จะมารวมตัวแข่งรถหรือกวนเมืองกันอีก ทำให้ปัญหานี้ยากต่อการแก้ไข

ปัญหาด้านอาชญากรรม

เด็กแว้นซ์สร้างปัญหาที่ความรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ มีการรวมกลุ่มกันเพื่อไปทะเลาะวิวาทกับอีกกลุ่มทำให้เกิดปัญหาต่างๆ บางรายถึงกับเสียชีวิตจากการวิวาท นอกเหนือจากการตั้งกลุ่มซึ่งรถมอเตอร์ไซค์ในเวลากลางคืนแล้ว ยังใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการพบปะซื้อขายแลกเปลี่ยนอาวุธ มีด ปืน ยาเสพติด และการค้าประเวณีของสาวสก็อย พวกเขาจะใช้เว็บไซต์สังคมเครือข่ายออนไลน์ เช่น ไฮไฟว์ เฟซบุ๊ก และทวิตเตอร์ ติดต่อกันและใช้ร้านเกม ร้านซ่อมรถหรือร้านเหล้า เป็นสถานที่นัดหมายเพื่อหลบเลี่ยงเจ้าหน้าที่ตำรวจ จากข้อมูลเรื่อยๆ แม้ว่าทางเจ้าหน้าที่ตำรวจจะเข้มงวดกวาดล้างแต่จำนวนตัวเลขการกระทำผิดของกลุ่ม เด็กแว้นซ์ยังมีตัวเลขสูงขึ้น มีหน้าซ้ำช่วงอายุก็น้อยลงเรื่อยๆด้วย รวมถึง

หน่วยงานรัฐที่ใช้หลักการทางจิตวิทยา เช่น จับเด็กเข้าวัดฝึกสมาธิ แต่พอปล่อยตัวเด็กก็จะกลับไปเด็กก็ประพฤติตนเช่นเดิม เนื่องจากทางหน่วยงานรัฐไม่ได้แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด

ปัญหาทะเลาะวิวาท

ปัญหาทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่นในสังคมไทยเริ่มรุนแรงขึ้นทุกวันซึ่งบ้างก็มีทั้งที่เป็นข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ และที่ไม่เป็นข่าว ซึ่งในแต่ละครั้งก็จะมีผู้ที่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บกันทั้งสองฝ่ายทำให้สร้างความเดือดร้อนกับตัวผู้ก่อเหตุเองและผู้ปกครองของกลุ่มเด็กวัยรุ่นซึ่งที่ผ่านมาทางหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ก็ได้มีการหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหานี้มาโดยตลอด เพื่อลดและป้องกันทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่น

ปัญหานี้ได้สร้างความเสียหายทั้งกับตัวเองและครอบครัวอีก ด้วย ปัจจุบันนี้ เด็กแว่นซึ่งมีการประกาศสงครามกันผ่านทางอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ต่างๆ โดยมีการเขียนคำท้าทาย รวมถึงใช้ถ้อยคำขู่ขูรุนแรงว่าจะ“เด็ดหัว”แก๊งค์คู่อริ

สาเหตุการเกิดเหตุทะเลาะวิวาทของกลุ่มเด็กวัยรุ่นเกิดจากปัจจัยหลากหลายดังนี้ คือ

- 1.เกิดจากการถูกทำร้ายร่างกายมาก่อน
- 2.เกิดจากความตึงเครียด ให้อวดให้แก๊งค์อื่นเห็น
- 3.เกิดจากอารมณ์ชั่ววูบ ใจร้อน ขาดสติ มีความแค้นส่วนตัวกับคู่อริ และไม่ชอบหน้ากัน
- 4.ความตึกคะนองตามธรรมชาติของวัยรุ่น และการถูกขู่ขู ตลอดจนวันรุ่นมีภูมิคุ้มกันต่อการขู่ขู

ต่ำ

แนวทางแก้ไขปัญหาของหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง

- 1.ขอให้ผู้ใหญ่ที่บ้าน ทางโรงเรียนและทางสังคม เป็นแบบอย่างที่ดีให้เยาวชนเห็น คือ เป็นคนกล้าแสดงออกที่เหมาะสม กับกาลเทศะ
- 2.สร้างทางเลือกในกิจกรรมที่น่าสนใจแก่เยาวชน จัดกิจกรรมระหว่างสถาบันการศึกษา เช่น การพัฒนาวัด ทำบุญร่วมกัน จัดการเรียนรู้ให้เยาวชนเห็นผลกระทบที่เป็นรูปธรรม
- 3.เชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจมาเป็นวิทยากรอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับข้อกฎหมายและบทลงโทษแก่เยาวชนที่กระทำความผิด
- 4.หน่วยงานต่างๆของรัฐและเอกชน ควรมีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาขึ้นเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. นักศึกษาอาชีวศึกษาที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทต้องถูกลงโทษด้วยกฎหมายที่เด็ดขาด เชื่อว่าน่าจะมีผลให้นักศึกษาหวาดเกรงโทษ และก่อเหตุน้อยลง

ปัญหาด้านยาเสพติด

เด็กแว้นซ์ไม่มีงานทำแต่จำเป็นต้องใช้เงินจำนวนมากเพื่อมากิน เที่ยวและแต่งรถ ให้รถนั้นมีความเร็วสูงเหนือคนอื่นเด็กแว้นซ์จึงต้องหางานทำ เด็กอายุ 15-19 ปี ยังไม่มีความรู้ที่จะหางานทำ จึงมาเป็นเด็กส่งยา ซึ่งงานนี้จะถูกชักจูงจากเพื่อนในกลุ่มนั้นๆ โดยมีการโน้มน้าวจากคำพูดของเพื่อนว่างานว่า “ง่ายแค่ขับรถส่งของก็ได้เงินมาใช้” เด็กแว้นซ์จึงเริ่มมาทำงานที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ช่วงแรกอาจเป็นแค่เด็กส่งยาอย่างเดียว แต่ต่อมาก็กลับกลายเป็นผู้เสพเสียเอง เมื่อเป็นผู้เสพ ความต้องการใช้เงินจึงมากขึ้นเรื่อยๆ และทำให้อายุเฉลี่ยของผู้ติดยาเสพติดลดลงเรื่อยๆ ด้วย

เหตุที่เด็กแว้นซ์ติดยาเสพติด

1. วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความ “อยากลอง” ความเป็นวัยรุ่นของเขาทำให้เขาอยากลองในสิ่งแปลกใหม่ร่วมกับอีก

ปัญหาหนึ่งคือการ “ตามเพื่อน” ความจริงแล้วเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น ไม่ว่าจะในยุคใดสมัยใด ที่จะสนใจเพื่อน อยากจะลอง อยากจะเป็นอย่างคนนั้นคนนี้ หรืออยากจะทำอย่างที่เพื่อนทำ จนกระทั่งกลายมาเป็นแฟนชั่น

2. สภาพแวดล้อม ก็มีส่วนเอื้อให้มีปัญหาเสพติดขึ้น เดิมทียาเสพติดเป็นสิ่งที่จะมีในสถานที่หรือแหล่งที่มีลักษณะจำเพาะในการระบาดของยาเสพติดเท่านั้น แต่ปัจจุบันยาเสพติดได้แพร่ระบาดมาถึงในโรงเรียน แล้วเด็กๆ สามารถหาเสพติดได้ในโรงเรียน

3. ปัญหาเรื่องของการต่อต้านผู้ใหญ่ อันนี้เป็นเรื่องตามวัยของเขาด้วย ด้วยความที่เขาอยากเป็นตัวของเขาเองทำให้เด็กบางที่รู้สึกไม่อยากเชื่อฟังสิ่งที่ผู้ใหญ่พูด บางทีก็แสดงความก้าวร้าวออกมา ถ้าคุณพ่อคุณแม่หรือคุณครูไม่เข้าใจ ก็จะมีปฏิกิริยาโต้ตอบที่รุนแรงกับเด็ก เด็กก็จะยิ่งต่อต้านมากขึ้น อะไรที่เราารู้สึกว่าไม่ดี อะไรที่เราห้ามเขา อะไรที่เราบอกว่าย่ำทำ เด็กก็จะยิ่งอยากทำ เหมือนจะประชดผู้ใหญ่ไปทางหนึ่ง

4. ปัญหาในเรื่องของภาวะทางอารมณ์ เด็กๆ หลายคนไม่มีความสุข เขารู้สึกเศร้าใจ รู้สึกท้อใจ มีปัญหาต่างๆ รอบตัวโดยเฉพาะเรื่องในครอบครัว ความไม่ลงรอยกันในครอบครัว ความขัดแย้งกันของคุณพ่อคุณแม่ จึงทำให้เขาจมอยู่กับยาเสพติด

การป้องกัน

1. ความใกล้ชิดในครอบครัว คือภูมิคุ้มกันที่ดีที่สุดในเรื่องปัญหายาเสพติด ความเอาใจใส่กับลูก ไม่ได้เริ่มที่วัยรุ่นจริงๆ แล้ว เราเอาใจใส่รักใคร่กับเขามาโดยตลอด ความผูกพันอย่างนี้ ทำให้เด็กรับรู้และเข้าใจตระหนักดีว่า การหันเข้าไปหายาเสพติดทำให้ครอบครัวของเขาเกิดปัญหาขึ้น

2. การพูดคุยกับเด็กวัยรุ่นก็เป็นเรื่องจำเป็น การใช้วิธีพูดคุยกันในการทำงานของการไถ่ถามถึงเรื่องราวต่างๆ ไป เปิดโอกาสให้เขาปรึกษาหารือ พร้อมทั้งรับฟังเขา จะทำให้ความรู้สึกด้อยด้านของเด็กลดลง เมื่อเขาเห็นว่าเราวางใจเขา ก็จะยินดีให้ข้อมูลอย่างตรงไปตรงมาว่าเวลานี้ เขาคิดอย่างไร เขารู้สึกอย่างไร คุณพ่อคุณแม่อาจลองถามไถ่ต่อไปว่า มีบ้างไหม เขาบังเอิญเข้าไปใกล้ชิดกับปัญหาเรื่องยาเสพติด เขาคิดว่าเขาจะป้องกันตัวเองอย่างไร ถ้าผู้ปกครองพูดคุยกับลูกอย่างนี้ ก็จะได้แนวคิดที่จริงๆ แล้วเด็กมีความพร้อมในเรื่องการดูแลตัวเองจากยาเสพติดไหม

3. การสังเกตพฤติกรรม โดยเมื่อเริ่มมีปัญหาแล้วเรารีบเข้าไปแก้ปัญหาโดยเร็ว ก็ย่อมจะดีกว่าปล่อยให้เขาติดยาเสพติดจนเรื้อรังจนแก้ไขได้ยาก

4. กลุ่มเพื่อนของเด็กก็เป็นเรื่องสำคัญ ถ้าผู้ปกครองยอมรับเพื่อนของลูก ก็สามารถติดตามได้ว่าเขาไปทำอะไรกันที่ไหนบ้าง แต่ถ้าเราปฏิเสธไม่ยอมรับเพื่อน ลูกก็จะเริ่มไม่บอกกับเราอย่างตรงไปตรงมา อาจยังแอบคบหาสมาคมกัน โดยที่เราไม่รู้ ซึ่งข้อนี้จะเป็นอันตรายมากกว่า เพราะเราไม่มีทางทราบว่าเขาไปทำอะไร ที่ไหน เมื่อไรบ้าง แต่ถ้าคุณพ่อคุณแม่เปิดใจรับให้เพื่อนของลูกเข้ามาในบ้าน เข้ามาพูดคุยกัน ทำกิจกรรมบางอย่างร่วมกันที่บ้าน ซึ่งคุณแล้วอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม เช่น เขาอาจจะอยากขอมาเล่นดนตรีด้วยกันที่บ้าน

คุณพ่อคุณแม่ก็ควรอนุญาตหรือยอมให้เขาทำอะไรบางอย่างร่วมกันบ้าง คุณจะได้เห็นลูกกับเพื่อนในสายตาอยู่เกือบตลอดเวลา

ปัญหาด้านเพศสัมพันธ์

ตั้งแต่เข้ามาอยู่ในแวดวงเด็กซิ่ง เด็กจิ้ง เริ่มซึมซับวัฒนธรรมในกลุ่มอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าเรื่องเซ็กส์ ยาเสพติด และการพนันแข่งรถ โดยมีเด็กสาวเป็นเดิมพัน เรื่องที่คนภายนอกมองเป็นเรื่องใหญ่ แต่ในกลุ่มเด็กซิ่งแล้วถือเป็นเรื่องธรรมดา ใครที่กล้าเอาตัวเป็นเดิมพันจะได้รับการยอมรับคนในกลุ่มชนิดว่า “เจ๋ง” ที่สุดของแก๊งค์เลยทีเดียว การเปลี่ยนคู่นอนหรือ แลกคู่นอนในกลุ่มเด็กแว้นส์ถือเป็นเรื่องธรรมดา โดยเฉพาะตอนเมา ยา เงินที่พ่อแม่ให้ไม่พอใช้ ไหนจะเที่ยว ไหนจะแต่งรถ สุดท้ายทนแรงคะยั้นคะยอกจากแฟนไม่ไหวเลยมาขายบริการ เด็กสาวจะ เริ่มทำงานตั้งแต่ 2 ทุ่ม ไปจนถึงตีสาม สนนราคาตัว 600-1,000 บาท ไม่นานอนตายตัวขึ้นอยู่กับช่วงเวลาและลูกค้า สำหรับเงินที่ได้ก็จะ

หมดไปกับค่าเช่าบ้าน ค่ากิน ค่าเที่ยว และที่สำคัญคือค่าแท็กซี่ของแฟนหนุ่ม ส่วนลูกค้าที่มาใช้บริการ ส่วนใหญ่ นั้น จากการเฝ้าสังเกตจะพบว่าเป็นกลุ่มคนมีฐานะ ขับรถหรูราคาแพงมาจอดเจรจากับเด็กสาวเหล่านี้ไม่ขาดสาย ตั้งแต่หัวค่ำไปจนเกือบรุ่งสาง เมื่อตกลงกันได้แล้วเขาและเธอก็จะขับรถตรงไปยังโรงแรม โดยมีแฟนหนุ่มขึ้นรถจักรยานยนต์ตามไปรอรับกลับมาขายบริการต่อ ขณะเดียวกันก็คอยดูแลความปลอดภัยหรือป้องกันการถูกเบียดค่าตัว ปัญหาทำให้เด็กที่ขายบริการมีโอกาสเสี่ยงต่อโรคติดต่อต่างๆ

การแก้ปัญหา

ภาครัฐแก้ปัญหาโดยควรให้ความรู้กับเยาวชน และ สื่อต่างๆ อย่างจริงจัง ซึ่งขัดถึงปัญหา และ ผลกระทบที่ตามมาของการกระทำผิด ทางพ่อแม่ ครอบครัว ควรให้ความสำคัญกับบุตรหลาน เอาใจใส่ ให้คำปรึกษา อบรม สั่งสอน และเข้าใจเขา ให้ภาครัฐส่งเสริม วิธีการแสดงออกแบบถูกวิธี เป็นที่เป็นทาง ครอบครัวควรสังเกตพฤติกรรมลูกของลูกว่า เริ่มหายหน้าหายตาในเวลากลางคืนหรือไม่ ขณะเดียวกันเด็กเริ่มพูดภาษามอเตอร์ไซค์ ต่าง ๆ มากขึ้น และร้องขอให้ซื้อรถมอเตอร์ไซค์ให้ เมื่อเกิดเหตุการณ์เหล่านี้ขึ้นครอบครัวไม่ควรตำหนิเด็ก แต่ต้องพูดคุยด้วยที่เท่าที่พร้อมรับฟังและเสนอแนะ ข้อถูกผิด ประกอบกับศึกษาพฤติกรรมของลูกไปเรื่อยๆ สำหรับกรณีที่พ่อแม่มีลูกเป็น “เด็กแว้นซ์” สิ่งแรกที่ต้องทำคือ ผู้ปกครองควรให้กำลังใจตัวเองก่อน เพราะทุกคนย่อมคาดหวังในตัวลูกสูง เมื่อผิดหวัง อาจท้อแท้หรือทำร้ายจิตใจเด็กให้แย่ลง ควรคิดในแง่บวกว่า คนในครอบครัวสามารถทำให้ลูกเป็นเหมือนเดิมได้ ต่อมาจึงให้กำลังใจเด็ก โดยพยายามรับฟัง และเสนอแนะการกระทำที่ถูกแล้วจึงหา กิจกรรมสร้างสรรค์ทำในครอบครัว เช่น ท่องเที่ยว, เล่นกีฬา

“การเปลี่ยนพฤติกรรมลูกที่เป็นเด็กแว้นซ์อาจไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ต้องใช้เวลา โดยผู้ปกครองควรให้ความสำคัญในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเราเองด้วย จึงอยากฝากให้สังคมหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ให้กับ เด็กเหล่านี้ได้มีพื้นที่แสดงออก อย่างสร้างสรรค์”

ในทางตรงกันข้ามตำรวจเองไม่ควรจับกุมเด็กโดยใช้ความรุนแรงเกินไป เพราะเมื่อเกิดความรุนแรงสะสมบ่อยขึ้น เด็กพวกนี้จะรวมกลุ่มกันเพื่อแก้แค้นเจ้าหน้าที่ ดังนั้นควรใช้ความระมัดระวังให้มากขึ้น

ปัญหา “เด็กแว้นซ์” เรื้อรังมานานยังคงไม่ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังจากภาครัฐ หลายครั้งจุดประเด็นขึ้นมาตื่นตัวเป็นพัก ๆ แต่ที่น่าเสียดายคือ ผู้ใหญ่ไม่เคยตั้ง โต้ะคุยกับเด็กถึงแนวทางแก้ไขปัญหา เรื้อรังนี้ แนวคิดแก้ปัญหาเด็กแว้น ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ คือ จัดตั้งสถานคัดค้านานที่เข้มงวดกว่าสถานพินิจ ซึ่งนำรูปแบบมาจากโรงเรียนวิวัฒน์พลเมืองของทหาร เพื่อส่งเด็กแว้นซ์ไปฝึกให้หนัก เป็นการคัดนิสัยชอบแหกกฎหมาย ทั้งนี้ ได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่ในกระทรวง

และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปสรุปสถานการณ์ และประสานกับทหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดรูปแบบฝึกฝนทางจิตวิทยา การแก้ปัญหาเด็กแว้นซ์ โดย จัดตั้งสถานคัดค้านแดนเด็กแว้นซ์ ควรพิจารณาอย่างรอบคอบระมัดระวังและศึกษาอย่างจริงจังก่อนดำเนินการ เพราะหากส่งเด็กเข้าไปยังโรงเรียนคัดค้านที่มีความเข้มงวดมาก จะมั่นใจได้อย่างไรว่าจะช่วยปรับพฤติกรรมเด็กแว้นซ์ได้จริง เพราะลักษณะเด็กแว้น เป็นเด็กที่ชอบท้าทายกฎหมายอยู่แล้ว หากเด็กต้องเข้าไปอยู่ภายใต้ระเบียบที่เข้มงวด อาจยิ่งเพิ่มความเครียดและกดดันให้เด็กต้องการออกจากกฎเกณฑ์มากขึ้น และ เมื่อออกจากสถานกักกันแล้วอาจไม่ได้เปลี่ยนนิสัยเดิมได้การแก้ปัญหาเด็กแว้นซ์อีกทางหนึ่ง ควรดำเนินการบนพื้นฐานความเข้าใจและดำเนินการแก้ไขในระดับจิตใจและทัศนคติของวัยรุ่น โดยมีระบบการศึกษาเกี่ยวกับปัญหานี้อย่างจริงจัง และร่วมพัฒนาแนวทางการแก้ปัญหาเรื่องนี้ว่าเป็นระบบเฉพาะเจาะจง ด้วยการร่วมมือกับนักจิตวิทยาที่เชี่ยวชาญ เพื่อมาให้คำแนะนำเกี่ยวกับรูปแบบการปรับพฤติกรรมเด็กที่มีพฤติกรรมรุนแรงและชอบก่อปัญหาสังคมอันจะสามารถปรับพฤติกรรมเด็กได้อย่างได้ผล ทั้งนี้ อาจขยายผลไปยังเด็กที่ก่อปัญหาสังคมอื่น ๆ เช่น ขโมย ดินยาเสพติด ทะเลาะวิวาท ฯลฯ

นอกจากนี้ สิ่งที่ควรดำเนินการ ไปพร้อมกันคือ พัฒนาและจัด กิจกรรมวัยโจ๋ ที่หลากหลาย เป็นกิจกรรมที่มีความท้าทาย มีความตื่นเต้น น่าสนใจ สนุกสนาน เป็นกิจกรรมใหม่ ๆ เป็นแนวโน้มของเด็กวัยรุ่นยุคใหม่ เพื่อดึงเด็กออกจากกิจกรรมที่ก่อปัญหาสังคม รัฐควรดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เช่น การแข่งรถในสนาม โดยให้มีกิจกรรมเสริมเช่น การแต่งรถ การโคดหน้าผาแบบบันจี้จัม

ดนตรีสมัยใหม่ที่เร้าใจวัยรุ่น การแข่งขันเล่นเกมคอมพิวเตอร์ที่ท้าทายใหม่ ๆ การแข่งเต็น การดำน้ำ การเป็นนักจัดรายการ โทรทัศน์หรือวิทยุสำหรับกลุ่มวัยรุ่น การยิงปืนและธนู การเดินป่าและล่องแก่งแบบท้าทาย แต่ต้องมีระบบระวังความปลอดภัย ร่วมมือจัดกิจกรรมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักพิมพ์ ไรส์ออร์ท สถานีโทรทัศน์ สถานที่ราชการ การรถไฟ การไฟฟ้า ฯลฯ เพื่อสร้างความหลากหลาย ความต่อเนื่อง และประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรม นอกจากนี้ ต้องมีศูนย์รับผิดชอบการจัดกิจกรรมวัยโจ๋ เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่จัดโดยหน่วยงานต่าง ๆ มีระบบการชักชวนวัยรุ่นเข้าร่วมกิจกรรม สร้างความเข้าใจแก่ครูและผู้ปกครองในการสนับสนุนเด็กเข้าร่วมกิจกรรม มีระบบประเมินผลและพัฒนากิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของวัยรุ่น ฯลฯ

ทุกวันนี้ การแก้ปัญหาเด็กซึ่งที่อาละวาดไปทั่วของฝ่ายบ้านเมือง โดยเฉพาะตำรวจ เป็นการวิ่งไล่ปัญหาโดยตลอด และเรายังคงวนเวียนจับปูใส่กระด้งกันอยู่อย่างนั้น ที่สำคัญ ลึกลงไป ด้วยลักษณะวิธีการแบบนี้มันทำให้เด็กพวกนี้ยิ่งเหิมเกริม ท้าทาย ตั้งตัวเป็นฮีโร่ เป็นหัวโจก เป็นแก๊งค์ที่ทวีความก้าวร้าว รุนแรงมากขึ้นจนบางครั้งถึงขั้นรุมทำร้ายเจ้าหน้าที่ถึงชีวิต วิธีแก้ปัญหาคือการล้อมปราบ

จับกุมคุมขัง เป็นการแก้ที่ไม่ตรงจุด และไม่มีวันที่จะทำให้ปัญหานี้ลดทอนเบาบางลงได้เลย เพราะ แทนที่เราจะวนเวียนอยู่กับวิธีการเดิมๆ ทำไมเราไม่คิดค้น หามาตรการป้องกันที่มีประสิทธิภาพขึ้นมา สิ่งสำคัญที่พวกเราพากันมองข้ามคือตัวต้นตอของปัญหา ซึ่งก็คือ รถจักรยานยนต์ที่เอามาแต่งเป็นรถซิ่งกันนั่นเอง และมนต์เสน่ห์ที่เป็นจุดเร้ากระตุ้นให้เด็กเหล่านี้คลั่งไคล้หลงใหลกันเป็นบ้าเป็นหลังก็คือเสียงที่ดังแผดออกมาจากท่อไอเสียซึ่งผ่านการตกแต่งประชันขันแข่งความดัง โดยควบคู่ไปกับการแข่งความเร็ว วิธีที่ต้องจัดการคือการตราพระราชบัญญัติควบคุมการดัดแปลง ปรับแต่งรถจักรยานยนต์ที่จะกำหนดให้รถจักรยานยนต์ทุกคันที่นำออกมาวิ่งใช้งานจะต้องเป็นรถที่เป็นมาตรฐานจากโรงงาน โดยเฉพาะท่อไอเสีย ที่ต้องมีการห้ามมิให้มีการดัดแปลง ถอดใส่กรองเสียงที่เป็นอุปกรณ์มาตรฐานติดตั้งจากโรงงาน ที่ทุกแบรนด์มีมาตรฐานของตนเองที่อยู่ภายใต้ข้อกำหนดการควบคุมการผลิตอยู่แล้ว มาตรการนี้ เทียบกับการกำจัดสิ่งเร้าหรือตัวกระตุ้นที่ทำให้เด็กๆเกิดความฮึกเหิม ก้าวร้าวลงได้ และด้วยมาตรการนี้ เทียบกับการกำหนดกรอบ หรือเป็นเครื่องมือให้มีการควบคุมตรวจสอบ ป้องปรามที่จะสามารถกระทำได้ง่าย ด้วยการตรวจจับความดังท่อไอเสีย โดยเครื่องวัดเดซิเบล ที่ตำรวจจะตั้งด่านตรวจจับเช่นเดียวกับการตั้งด่านตรวจจับวันดำในรถบรรทุก ส่วนขั้นตอนการลงโทษ การบังคับใช้กฎหมายหรือมาตรการการปรับ การกักขังห้ามใช้ใดๆ ย่อมเป็นรายละเอียดทางเทคนิคที่จะต้องมีการกำหนดในรายละเอียด โดยผู้เกี่ยวข้องต่อไป ส่วนจะได้ผลหรือไม่เพียงไรนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความหนักเบา ความเหมาะสม ของบทลงโทษรวมถึงธรรมาภิบาลของการบังคับใช้เป็นสำคัญ

อย่างไรก็ตามปัญหาเด็กแว้นซ์ในสังคมไทยจะหมดไปได้อย่างจริงจังหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับผู้ใหญ่ในสังคมและผู้ปกครองของทุกคนรอบตัวช่วยกันดูแลอย่างจริงจัง ไม่เลี้ยงลูกหลานตามใจจนเกินไป ต้องช่วยกันทุกฝ่ายทั้งครอบครัวและรัฐบาล ควรมีบทลงโทษให้เห็นอย่างชัดเจนเพื่อไม่ให้เด็กรุ่นหลังเอาเป็นแบบอย่างได้

ข้อมูลสถิติของนพ.อนรรักษ์ อมรเพชรสถาพร 25% เด็กแว้นซ์เสียชีวิตจากมอเตอร์ไซค์คู่ใจเป็นเหตุ นพ.อนรรักษ์ อมรเพชรสถาพร ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์เรนทร กระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า จากข้อมูลของศูนย์เรนทร พบว่า 1 ใน 4 หรือ 25% ของผู้ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจรเป็นนักเรียนนักศึกษา และพบว่าเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีที่เสียชีวิตจากอุบัติเหตุมีประมาณ 2,000 คนต่อปี ซึ่ง 70% ของเด็กกลุ่มนี้เสียชีวิตจากการขับขี่รถจักรยานยนต์

ภาพที่ 2.7 ภาพอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ เฉี่ยวชนกันบนถนน โดยมีผู้เสียชีวิตในที่เกิดเหตุ จังหวัดสมุทรสาคร

ภาพที่ 2.8 ภาพอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ เฉี่ยวชนกันบนถนน โดยมีผู้เสียชีวิตในที่เกิดเหตุ จังหวัดปทุมธานี

จากการทำงานของข้าพเจ้าจะอธิบายและแยกแยะได้ดังนี้
-รูปทรงข้าพเจ้าได้จากรูปทรงจากผู้ที่ประสบอุบัติเหตุบนท้องถนนโดยพาหนะจักรยานยนต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การเปลี่ยนบริบทของวัสดุโดยข้าพเจ้าเลือกใช้วัสดุที่นำมาตกแต่งจักรยานยนต์ของกลุ่มเด็กแว้นซ์นำมาเปลี่ยนบริบทใหม่โดยใช้พื้นฐานของรสนิยมของตัวกลุ่มเด็กแว้นซ์
- ชนิดของที่นำมาทำงาน วัสดุที่มีกลุ่มวัยรุ่นนิยมและมีการผลิตขึ้นมาจำหน่ายบนท้องตลาดข้าพเจ้าสร้างงานขึ้นมาใหม่จากการประกอบสร้างผสมผสานกันให้เป็นชิ้นงานชิ้นเดียวกัน

ภาพที่ 2.9 ภาพเจ้าหน้าที่กำลังพ่นสเปรย์รอบร่างกายผู้ประสบอุบัติเหตุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.10 ภาพวัสดุเบาะที่ถูกนำมาตกแต่งรถจักรยานยนต์ที่นิยมของกลุ่มวัยรุ่น

ในการเลือกวัสดุแต่ละอย่างมาใช้ในการทำงานนั้น ข้าพเจ้ามักเลือกวัสดุหรือวัสดุที่กลุ่มวัยรุ่นนั้นนิยมนำมาตกแต่งและประดับจักรยานยนต์คู่ใจของกลุ่มวัยรุ่น โดยส่วนใหญ่จะเป็นวัสดุที่มีสีสันฉูดฉาดและเป็นสีที่มีความสะท้อนแสงเพื่อดึงดูดสายตาของผู้คน และวัสดุส่วนใหญ่ข้าพเจ้านำมาแหล่งที่กลุ่มวัยรุ่นมักนิยมจะไปซื้อเพื่อนำมาประดับจักรยานยนต์คู่ใจของพวกเขา เมื่อข้าพเจ้าเลือกวัสดุในการใช้เป็นเค้าโครงของการทำงานได้แล้วนั้น ข้าพเจ้าก็จะนำวัสดุมาเปลี่ยนบริบทโดยการนำเบาะแต่งมาหุ้มตามชิ้นส่วนของงานประติมากรรมของข้าพเจ้า

ขั้นตอนการทำงานของข้าพเจ้า

1. การเลือกสิ่งของที่กลุ่มวัยรุ่นมักจะนิยมนำมาตกแต่งจักรยานยนต์คู่ใจของเค้าจริง
2. การดัดแปลงรูปทรงเส้นรอบนอกของผู้เสียชีวิตบนท้องถนนนำมาดัดแปลงและเปลี่ยนแปลงลักษณะท่าทางจากแบนราบติดกับพื้นเป็นรูปทรงของร่างกายขณะเกิดอุบัติเหตุที่กำลังจะลงไปบนพื้นถนน
3. รูปทรงหลักที่ได้มาจากผู้ประสบอุบัติเหตุที่นำมาทำงานนั้นยังคงมีเค้าโครงจากของจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.การประกอบชิ้นส่วนต่างๆของงานใช้น็อตยึด โดยอิงจากการประกอบอะไหล่ของจักรยานยนต์

ภาพที่ 2.11 ภาพวัสดุเนื้อตีสทองที่นำมาใช้ในการประกอบชิ้นส่วนต่างๆของผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ศิลปินที่ให้อิทธิพลในการดำเนินงาน

โดยใช้ทฤษฎีทางงานศิลปะ ดังนี้

2.2.1.การเปลี่ยนบริบท(Change to Context) -ทำให้เกิดสิ่งใหม่ (Becoming)

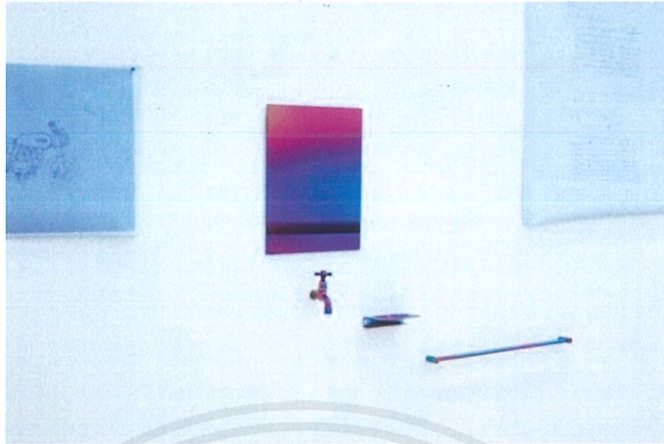
ภาพที่ 2.13 ภาพศิลปิน ทามูระ ยูอิจิโระ

ทามูระ ยูอิจิโระศิลปินชาวญี่ปุ่น สำรวจอีกด้านของเด็กแว่นซ์ วัตถุที่ส่องแสงถูกจัดวางไว้กับเรื่องเล่าของชีวิตเด็กแว่นซ์เป็นวัตถุที่ถูกนำมาทำสีโดยการใช้กระบวนการที่ทำสีนี้เพื่อเป็นการตกแต่งท่อไอเสียและวัสดุต่างๆบนรถจักรยานยนต์ของกลุ่มวัยรุ่นผลงานนิทรรศการราตรีสีรุ้ง ทามูระ ยูอิจิโระ ด้วางแผนจัดแสดง ‘สิ่งของ’ ที่เกี่ยวข้องกับ ‘เด็กแว่น’ เอาไว้ แต่ศิลปินได้ย้อมสีของเหล่านั้นให้เป็นสีรุ้ง เหลือบแมลงทับเพื่อสื่อถึง ‘ความฝัน’ ของเหล่าเด็กแว่นซ์ เด็กที่ฟังดูเหมือนว่าไม่มีอนาคต ดูเหมือนมุมมืดของสังคมเมื่อข้าพเจ้าได้ชมผลงานแล้ว ทฤษฎีกับผลงานศิลปะชุดนี้ของศิลปิน จึงเป็นแนวทางที่สนใจและนำแนวความคิดจากทฤษฎีนี้ไปปรับใช้กับผลงานของตนเอง

ภาพที่ 2.14 ภาพผลงานบางส่วนในนิทรรศการราตรีสีรุ้งของ ทามูระ ยูอิจิโระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.15 ภาพผลงานบางส่วนในนิทรรศการราตรีสีรุ้งของ ทามูระ ยูอิจิโระ

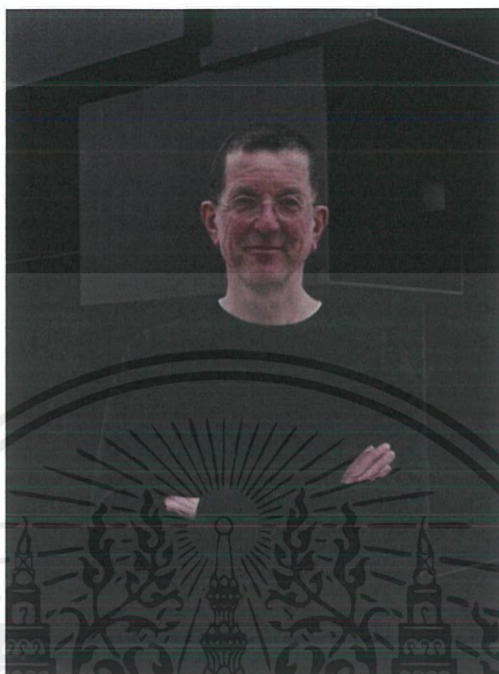

ภาพที่ 2.16 ภาพผลงานบางส่วนในนิทรรศการราตรีสีรุ้งของ ทามูระ ยูอิจิโระ

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากผลงานศิลปะของศิลปินทามูระ ยูอิจิโระ ในเรื่องของทฤษฎีการเปลี่ยนบริบท(Change to Context) -ทำให้เกิดสิ่งใหม่ (Becoming) โดยตัวงานจัดแสดง สิ่งของที่เกี่ยวข้องกับ ‘เด็กแว้น’ เอาไว้ แต่ศิลปินได้ย้อมสีของเหล่านั้นให้เป็นสีรุ้งเหลืองอมแดงทึบที่เป็นสีที่นิยมในการตกแต่งมอเตอร์ไซค์ของพวกเขาเพื่อสื่อถึง ‘ความฝัน’ ของเหล่าเด็กแว้น เมื่อได้ชมผลงานแล้ว ทฤษฎีกับผลงานศิลปะชุดนี้ของศิลปิน จึงเป็นแนวทางที่สนใจและนำแนวความคิดจากทฤษฎีนี้ไปปรับใช้กับผลงานของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2. ศิลปะจัดวาง(Installation Art)

ภาพที่ 2.17 ภาพศิลปิน Antony Gormley

เซอร์ แอน โทนี กอร์มลีย์ (Sir Antony Gormley) ประติมากรวัย 67 ปี ชาวอังกฤษ ผู้มีชื่อเสียงโด่งดังด้วยการใช้ร่างกายของตนเองนำเสนอผลงานประติมากรรมในรูปแบบใหม่โดยจัดแสดงในที่สาธารณะ เช่น ทะเล ถนน และบนตึกในเมืองใหญ่ กอร์มลีย์ต้องการที่จะปล่อยให้ผู้ชมได้ตีความงานศิลปะไปกับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปของพวกเขา มากกว่าการตีกรอบทางความคิดของผลงาน โดยศิลปินเองเขาสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมที่ติดตั้ง ผลงานศิลปะตามสถานที่สาธารณะมากมาย ผลงานของเขาเป็นความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายมนุษย์ (human body) กับที่ว่าง (space) ซึ่งพัฒนาจากจินตนาการอันเปิดกว้างด้วยงานประติมากรรมตั้งแต่ยุค 60 ผ่านมโนภาพร่างกายของเขาเองและคนอื่น ๆ ในแบบที่เผชิญหน้ากับคำถามพื้นฐานเกี่ยวกับการที่มนุษย์ยืนอยู่ในความ สัมพันธ์กับธรรมชาติและจักรวาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.18 ภาพผลงาน Exposure (2010)

ผลงาน Exposure ถูกติดตั้งอยู่บนขอบระหว่างพื้นดินกับน้ำชายฝั่งสูง 26 เมตรนั่งดู Markermeer ศิลปินหลงใหลในความอ่อนช้อยของความอ่อนโยนได้ค้นพบแรงบันดาลใจสำหรับงานศิลปะขนาดยักษ์ในภูมิทัศน์อันบริสุทธิ์ เขาค้นพบจังหวะของเส้นตรงที่เกิดจากลำคลองทุ่งนาและกั้นหันทม การเปิดเผยเป็นการระลึกถึงเครือข่ายเสาไฟฟ้าที่กระจายไปทั่วเฟลโดแลนด์เช่นระบบประสาทขนาดยักษ์บางประเภทงานศิลปะที่มีรูปร่างคล้ายมนุษย์โปร่งใสนั้นสามารถมองเห็นได้จากระยะไกล เมื่อเราเข้าใกล้งานมากขึ้นความสามารถทางวิศวกรรมที่ซับซ้อนนี้จะกลายเป็นนามธรรมและน่าประทับใจยิ่งขึ้น Gormley มักใช้ร่างมนุษย์เป็นจุดเริ่มต้นในการทำงานของเขาและโดยทั่วไปใช้ร่างกายของเขาเป็นตัวอย่าง

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากผลงานศิลปะของศิลปิน ในเรื่องของทฤษฎีการจัดวางงานศิลปะ (Installation Art) โดยมีการจัดวางงานศิลปะเข้ากับพื้นที่โดยการจำลองภาพเสมือนลงบนพื้นที่ ซึ่งทำให้ผู้ชมได้มีส่วนร่วมในการสร้างปฏิสัมพันธ์ในงานศิลปะ อีกทั้งทำให้ผู้ชมงานศิลปะได้รับรู้ถึงบรรยากาศในสถานที่ที่ข้าพเจ้าต้องการให้ผู้ชมได้รับรู้ถึงบรรยากาศนั้น จึงเป็นแนวทางที่สนใจในการติดตั้งผลงานและนำแนวความคิดจากทฤษฎีนี้ไปปรับใช้กับผลงานของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 การใช้เรื่องเล่า(Storytelling)

ภาพที่ 2.19 ภาพศิลปิน Ai weiwei

ไอ้เว่ย์เว่ย์ เกิดที่ปักกิ่ง บิดาเป็นกวีและนักเคลื่อนไหวฝ่ายขวา เมื่ออายุได้ 1 ปี เว่ย์เว่ย์ต้องพลัดพรากจากครอบครัวเป็นเวลาถึง 16 ปี เมื่อบิดามารดาของเขาถูกส่งตัวเข้าค่ายกักกันที่ซินเจียงอุยกูร์ ด้วยเหตุผลทางการเมืองในยุครัฐบาลเหมา เจ๋อตุง ต่อมาเขาได้เข้าศึกษาที่สถาบันภาพยนตร์ปักกิ่งในปี พ.ศ. 2521 รุ่นเดียวกับเจิน ช่างเกอและจาง อี้โหมว และได้ไปใช้ชีวิตที่นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง 2536 ศึกษาด้านการออกแบบ ทำงานด้านสถาปัตยกรรม และศิลปะสื่อประสม ก่อนจะเดินทางกลับปักกิ่ง

ภาพที่ 2.20 ภาพผลงาน 150 tons of steel.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.21 ภาพผลงาน 150 tons of steel.

ตอนห้าปีหลังจากเหตุการณ์โศกนาฏกรรมซึ่งคร่าชีวิตเด็กกว่าห้าพันคนไปโรงเรียน aiweiwei ได้นำเสนอการติดตั้งประติมากรรมของเขาที่ "ตรง" ที่หอศิลป์ศิลปะเวนิสปี 2013 งานประกอบด้วย เหล็กเส้นเหล็ก 150 ตันซึ่งศิลปินกู้คืนมาจากที่ตั้งของ โรงเรียนที่ถล่มในมณฑลเสฉวนหลังเกิด แผ่นดินไหว เส้นผ่าศูนย์กลางที่แตกต่างกัน aiweiwei มีชิ้นส่วนโลหะทั้งหมดที่ดึงกลับมาให้ตรงเหมือน ใหม่และจัดเรียงไว้ในกองซ้อนสร้างภูมิทัศน์ที่น่าขนลุกซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกสับสนในความทรงจำ ของผู้ที่สูญเสียชีวิตในทันที การกระทำของการปรับชิ้นส่วนในทางที่พูดเชิงเปรียบเทียบกับศิลปินที่ พยายามทำสิ่งที่ถูกต้อง

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากผลงานศิลปะของศิลปิน ในเรื่องของทฤษฎีการใช้เรื่องเล่า (Storytelling) ไอ้เว่ย์เว่ย์ ได้ค้นหาความจริงเกี่ยวกับจำนวนผู้บาดเจ็บล้มตายของนักเรียนซึ่งเป็นผลมา จากแผ่นดินไหวในมณฑลเสฉวนที่โคมตีจิ้น - การสืบสวนของพลเมืองของเขามุ่งเป้าไปที่การรวบรวม รายชื่อผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของภัยพิบัติทางธรรมชาติ เปิดเผยความจริงเกี่ยวกับการทุจริตของรัฐบาลจีนใน การพยายามซ่อนข้อเท็จจริงในการทุจริตวัสดุก่อสร้างที่ไม่ได้มาตรฐานในการสร้างสิ่งก่อสร้าง เมื่อได้ ชมผลงานแล้ว ทฤษฎีกับผลงานศิลปะชุดนี้ของศิลปิน จึงเป็นแนวทางที่สนใจและนำแนวความคิดจาก ทฤษฎีนี้ไปปรับใช้กับผลงานของตนเอง เมื่อได้ชมผลงานแล้ว ทฤษฎีกับผลงานศิลปะชุดนี้ของศิลปิน จึงเป็นแนวทางที่สนใจและนำแนวความคิดจากทฤษฎีนี้ไปปรับใช้กับผลงานของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การสร้างสรรค์

ผลงานในช่วงปี 2561-2562 ข้าพเจ้าได้มีการใช้วัสดุและวัตถุที่ข้าพเจ้านำมาจากร้านขายอะไหล่รถจักรยานยนต์และตลาดขายอุปกรณ์รถจักรยานยนต์มือสอง โดยข้าพเจ้านำมาประกอบสร้างใหม่โดยนำตัววัสดุอะไหล่รถจักรยานยนต์มาประกอบสร้างให้คล้ายกับเครื่องมือแพทย์ที่ใช้ช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล และอุปกรณ์การแพทย์ที่ช่วยเหลือผู้บาดเจ็บหลังการรักษาตัวในโรงพยาบาล เพื่อให้เกิดงานประติมากรรมที่ตัววัสดุและวัตถุแสดงเนื้อหาที่ชัดเจนในมุมมองของข้าพเจ้า

3.1 ผลงานปีการศึกษา 2561

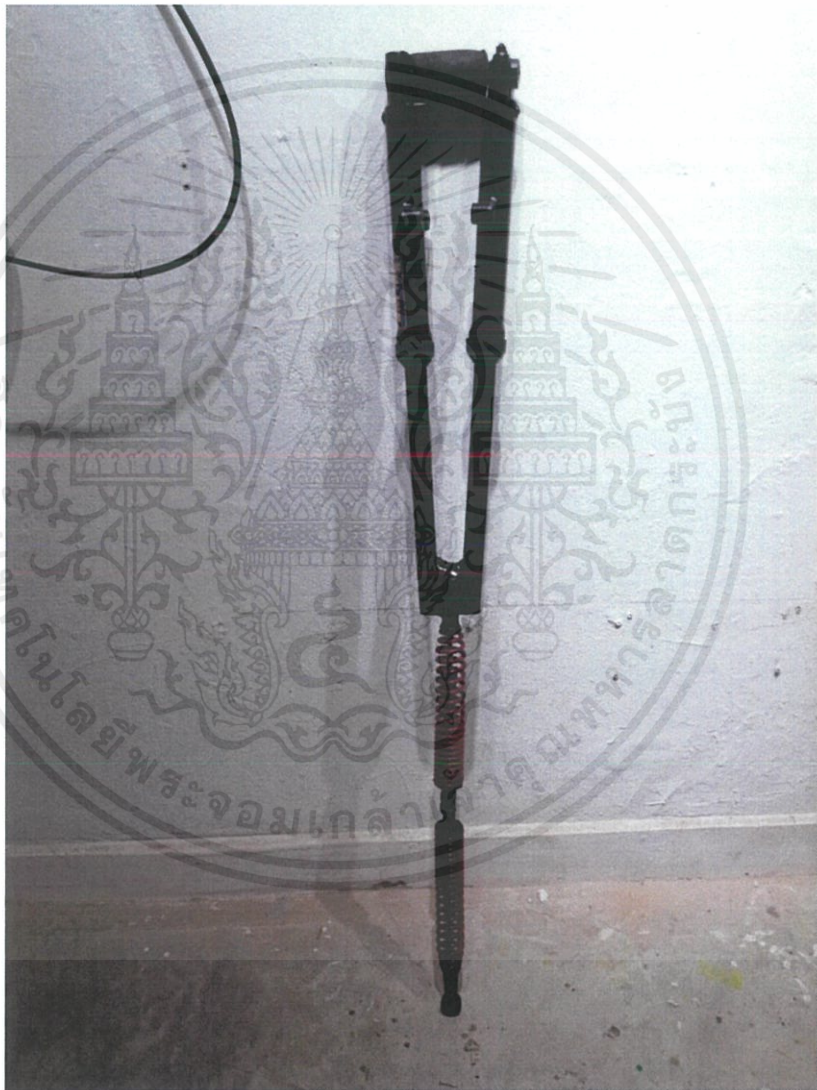
ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อ “ถังออกซิเจนชิง” 2561 ข้าพเจ้าได้นำวัสดุที่ใช้ในมอเตอร์ไซค์อย่างท่อไอเสียที่มีรูปทรงยาวและคล้ายคลึงกับถังออกซิเจน และนำตัวกรองอากาศของกาบูเรเตอร์ที่ใช้ในมอเตอร์ไซค์นำมาประกอบสร้างเข้าด้วยกันและใช้ตัวเข็มวัดแรงดันที่ใช้ในการซ่อมมอเตอร์ไซค์นำมาประกอบสร้างร่วมกับตัวที่ข้าพเจ้าสมมุติว่าเป็นถังออกซิเจนเพื่อให้คล้ายคลึงกับถังออกซิเจนของจริง โดยเนื้อหาของงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนถึงอันตรายของอุบัติเหตุโดยนำวัสดุตกแต่งมอเตอร์ไซค์มาเปลี่ยนเป็นเครื่องมือแพทย์ที่ใช้ในผู้ป่วยวิกฤต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.1 ผลงาน “ถังออกซิเจนซึ่ง” ปี 2561

ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อ “โซค้อพค้ายัน” 2561 ผลงานชิ้นนี้ยังอยู่ในเนื้อหาเดิมจากชิ้นที่ 1 ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้านำโซค้อพที่ใช้ในรถจักรยานยนต์ ทั้ง โซค้อพคู่หน้าและคู่หลังนำมาประกอบสร้างใหม่โดยให้รูปทรงคล้ายคลึงกับไม้ค้ายันที่ใช้ในผู้ที่ประสบอุบัติเหตุที่ได้รับบาดเจ็บที่ขา โดยส่วนใหญ่แล้วอุบัติเหตุที่เกิดจากรถจักรยานยนต์ส่วนใหญ่ผู้ที่ประสบอุบัติเหตุจะได้รับบาดเจ็บที่ขาเป็นส่วนใหญ่เนื่องจากขาอาจจะเป็นอวัยวะแรกที่กระทบลงพื้นถนนเป็นอวัยวะแรกของร่างกายโดยส่วนใหญ่

ภาพที่ 3.2 ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อ “โซค้อพค้ายัน” ปี 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชั้นที่ 3 ชื่อ “ห้องฉุกเฉินของนักบิ๊ด” 2561 ผลงานชิ้นนี้ยังอยู่ในเนื้อหาเดิมจากชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 โดยจำลองสถานที่ห้องฉุกเฉินในโรงพยาบาลและนำวัสดุอะไหล่มอเตอร์ไซค์มาเปลี่ยนบริบทโดยการจำลองให้เป็นอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ใช้ช่วยเหลือผู้ป่วยวิกฤต เช่น เครื่องวัดชีพจรและเสาน้ำเกลือและเครื่องให้ออกซิเจนตามหัวเตียงที่ใช้ในโรงพยาบาล

ภาพที่ 3.3 ผลงานชั้นที่ 3 ชื่อ “ห้องฉุกเฉินของนักบิ๊ด” 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อมาในปี 2562 ข้าพเจ้าได้เริ่มทำงานประติมากรรมชุดใหม่โดยยังใช้เนื้อหาเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุจากมอเตอร์ไซค์ จากที่ข้าพเจ้าจำลองสิ่งของในโรงพยาบาลมาในปี 2561 โดยผลงานปี 2562 จะมีเนื้อหาเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุในขณะที่เกิดเหตุ โดยผลงานส่วนใหญ่ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากกรณีศึกษาที่ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่เข้าไปช่วยชีวิตตัวผู้ประสบอุบัติเหตุเป็นกลุ่มแรกในที่เกิดเหตุ โดยข้าพเจ้านั้นยังเน้นวัสดุที่นำมาตกแต่งมอเตอร์ไซค์แต่ตัววัสดุในปี 2562 ก่อนข้างดูจริงจังในการประกอบสร้างและมีความละเอียดมากขึ้น โดยผลงานในปี 2562 ส่วนใหญ่นั้นจะเน้นเป็นสื่อสแตนเลสที่เด็กแว้นนิยมมาทำเป็นท่อในการใส่รถแข่ง และชิ้นส่วนต่างๆของรถที่กลุ่มเด็กแว้นหลงใหลในความเงางามของตัววัสดุ และวัสดุอีกหลายอย่างที่เด็กแว้นส่วนใหญ่นิยมนำมาใช้ในรถมอเตอร์ไซค์สุดครึกของพวกเขา โดยผลงานในปี 2562 ข้าพเจ้าได้เพิ่มไฟในกระบวนการติดตั้งโดยไฟที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในการติดตั้งงานคือไฟในโทนสีเดียวกับไฟของรถมูลนิธิกู้ภัย โดยข้าพเจ้าต้องการจำลองสถานการณ์ให้คล้ายคลึงกับที่เกิดเหตุ

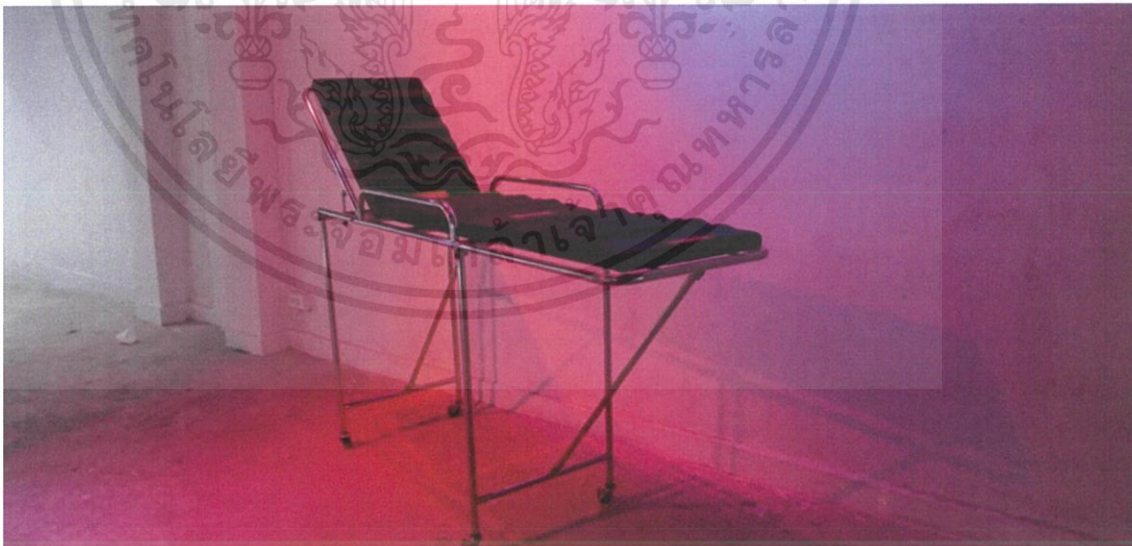
3.2 ผลงานปีการศึกษา 2562

ผลงานชิ้นที่ 4 ชื่อ “เปลสนามขวัญใจนักบิด” 2562 ข้าพเจ้าเริ่มจากการรวบรวมหาสิ่งของที่เป็นที่นิยมในการแต่งมอเตอร์ไซค์ของกลุ่มเด็กแว้น โดยสิ่งแรกคือวัสดุในการทำท่อคือสแตนเลสที่เด็กแว้นนิยมมาทำเป็นท่อในการใส่รถแข่ง และชิ้นส่วนต่างๆของรถที่กลุ่มเด็กแว้นนิยมนำมาตกแต่งในรถจักรยานยนต์ และวัสดุอีกหลายอย่างที่เด็กแว้นส่วนใหญ่นิยมนำมาใช้ในรถจักรยานยนต์ของพวกเขานำมาเปลี่ยนบริบทและประกอบสร้างใหม่โดยนำมาเป็นอุปกรณ์ในการช่วยชีวิตของรถมูลนิธิที่ช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุบนท้องถนน

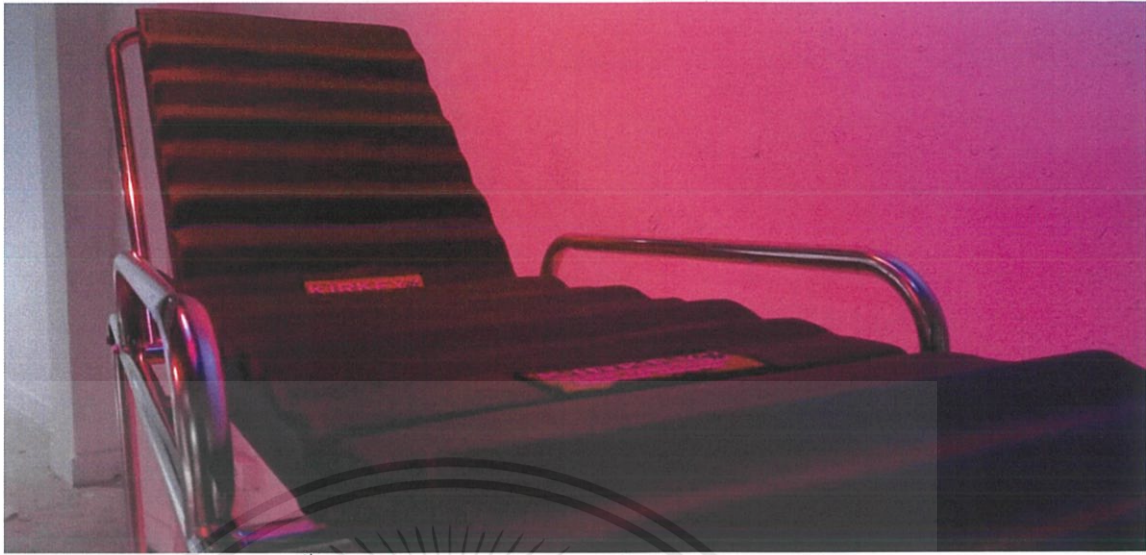
ภาพที่ 3.4 ผลงานชั้นที่ 4 ชื่อ “เปลสนามขวัญใจนักบิด” 2562

ผลงานชั้นที่ 5 ชื่อ “เตียงนอนนักบิดที่นักบิดไม่อยากนอน” 2562 ผลงานชิ้นนี้ถูกพัฒนาต่อมาจากผลงานชั้นที่ 4 โดยเนื้อหาทางตัววัสดุมีเนื้อหาที่คล้ายคลึงกับผลงานชั้นที่ 4 โดยผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าจำลองเตียงสนามที่ถูกใช้ในรถจักรยาน โดยผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุบนถนนส่วนใหญ่จะถูกนำขึ้นเปลสนามและเคลื่อนย้ายมาบนเตียงสนามที่อยู่บนรถกู้ภัยเพื่อนำตัวส่งโรงพยาบาล

ภาพที่ 3.5 ผลงานชั้นที่ 5 ชื่อ “เตียงนอนนักบิดที่นักบิดไม่อยากนอน” 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.6 ผลงานชั้นที่ 5 ชื่อ “เตียงนอนนักบิดที่นักบิดไม่ยอมนอน” 2562(2)

ผลงานชั้นที่ 6 ชื่อ “จุดจบนักซิ่ง” 2562 ผลงานชิ้นนี้ถูกพัฒนาต่อมาจากผลงานชั้นที่ 4 และชั้นที่ 5 โดยเนื้อหาทางตัวสดมีเนื้อหาที่คล้ายคลึงกับผลงานชั้นที่ 4 และ 5 โดยผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าจำลองรถเงินวิลแชร์ ที่ใช้ในผู้พิการ โดยข้าพเจ้าใช้วัสดุในการทำรถเงิน โดยเป็นวัสดุที่เป็นที่นิยมในการแต่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ที่นำมาแข่งขันบนท้องถนนแบบผิดกฎหมาย โดยซึ่งที่ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนถึงกลุ่มวัยรุ่นที่แข่งขันรถมอเตอร์ไซค์บนท้องถนนนั่นคือ ต่อให้แต่งรถมาด้วยจำนวนเงินที่เยอะแค่ไหนแต่สุดท้ายถ้าได้รับอุบัติเหตุที่เกิดจากความประมาทและความมั่นใจนั้น รถที่แต่งมาแม้จะพังและชำรุดจนท่านใช้การไม่ได้หรืออาจจะทำให้ตัวผู้ขับขี่พิการจนไม่ได้มีโอกาสมาใช้ชีวิตเหมือนคนทั่วไป ข้าพเจ้าจึงนำรถเงินวิลแชร์มาตกแต่งและดัดแปลงตามรสนิยมความชอบของกลุ่มวัยรุ่น แต่ต่อให้รถเงินมีความสวยงามหรือมีอะไหล่ที่นำมาตกแต่งถูกใจกลุ่มวัยรุ่นแค่ไหนก็ไม่มีวัยรุ่นคนไหนอยากใช้ชีวิตบนวิลแชร์จริงๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.7 ผลงานชั้นที่ 6 ชื่อ “จุดจบนักชิ่ง” 2562

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงาน

4.1 การพัฒนาทางด้านความคิด

ผลงานของข้าพเจ้าเริ่มตั้งแต่ปี 2561 เนื้อหาแนวความคิดส่วนใหญ่และวัสดุในการประกอบสร้างงานประติมากรรมนั้นข้าพเจ้าสนใจในตัวเนื้อหาของกลุ่มวัยรุ่นที่นิยมและชื่นชอบในพาหนะรถจักรยานยนต์ซึ่งวัยรุ่นบางกลุ่มนั้นนิยมนำรถจักรยานยนต์มาดัดแปลงและตกแต่งเพื่อความสวยงามบางคนนำเครื่องยนต์มาดัดแปลงเพื่อให้ได้ความเร็วที่มากขึ้นเพื่อนำไปใช้แข่งขันบนท้องถนนในยามค่ำคืน เพื่อเป็นการยอมรับจากสังคมเพื่อนและสังคมรุ่นพี่ ในอดีตข้าพเจ้าเคยได้สัมผัสความรู้สึกของกลุ่มวัยรุ่นประเภทนี้มาทำข้าพเจ้าเข้าใจถึงรสนิยมของกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มนี้ โดยตัวเนื้อหาที่ข้าพเจ้าสนใจในวัยรุ่นกลุ่มนี้คือการเกิดอุบัติเหตุที่เป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของการแข่งขัน ซึ่งกลุ่มวัยรุ่นบางคนอาจจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณภูมิใจด้วยซ้ำจากบาดแผลที่เคยได้รับมาจากเกิดอุบัติเหตุ หรือวัยรุ่นบางคนอาจจะพิการจากการเกิดอุบัติเหตุ โดยไม่สามารถกลับมาใช้ชีวิตแบบปกติได้วัยรุ่นบางคนอาจจะเสียชีวิตจากการเกิดอุบัติเหตุจากมอเตอร์ไซค์ แต่กลุ่มวัยรุ่นกลุ่มนี้ไม่เคยเกรงกลัวในการเกิดอุบัติเหตุที่เคยประสบทั้งกับตัวเองและในกลุ่มเพื่อนฝูงเลย ข้าพเจ้าเลยเริ่มสนใจในความไม่เกรงกลัวต่ออุบัติเหตุของกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มนี้ ข้าพเจ้าจึงเริ่มทำงานที่ใช้วัสดุที่กลุ่มวัยรุ่นที่ถูกรเรียกว่า “เด็กแว้น” นิยมนำมาตกแต่งรถจักรยานยนต์นำมาประกอบสร้างเป็นงานประติมากรรม

ภาพที่ 4.1 ภาพรถจักรยานยนต์ที่ตกแต่งด้วยรสนิยมของกลุ่ม “เด็กแว้น”

การทำงานในช่วงเวลาต่อมา ข้าพเจ้าเริ่มต้น โดยการลงพื้นที่ในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาลและสังเกตอุปกรณ์ที่แพทย์ใช้ช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉิน ข้าพเจ้าจึงนำตัวอุปกรณ์ที่แพทย์ช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุเหล่านั้นนำมาเป็นต้นแบบในการประกอบสร้างงานประติมากรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

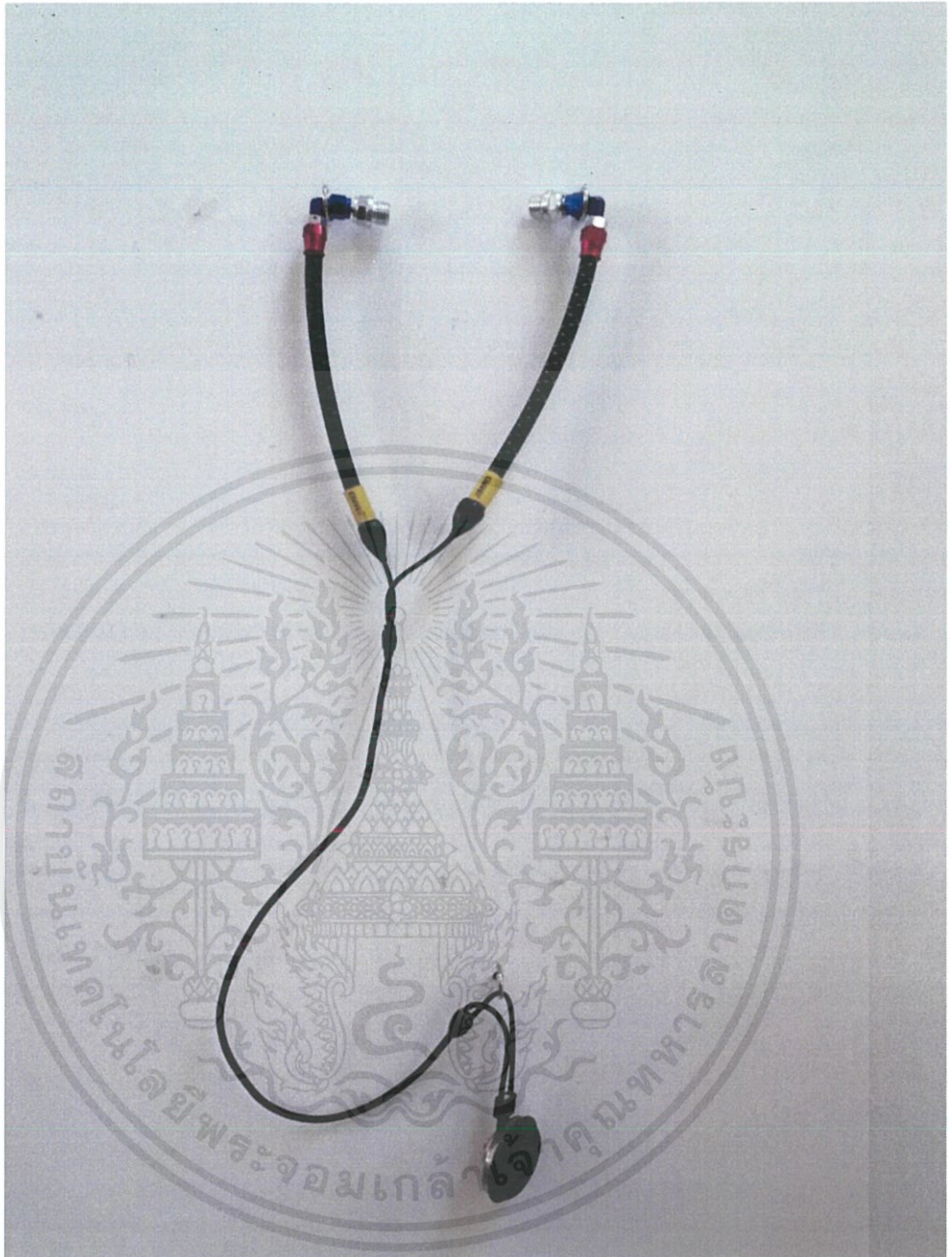
ภาพที่ 4.2 ภาพถังออกซิเจนขนาดเล็กที่เป็นต้นแบบในการทำงานประติมากรรมของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

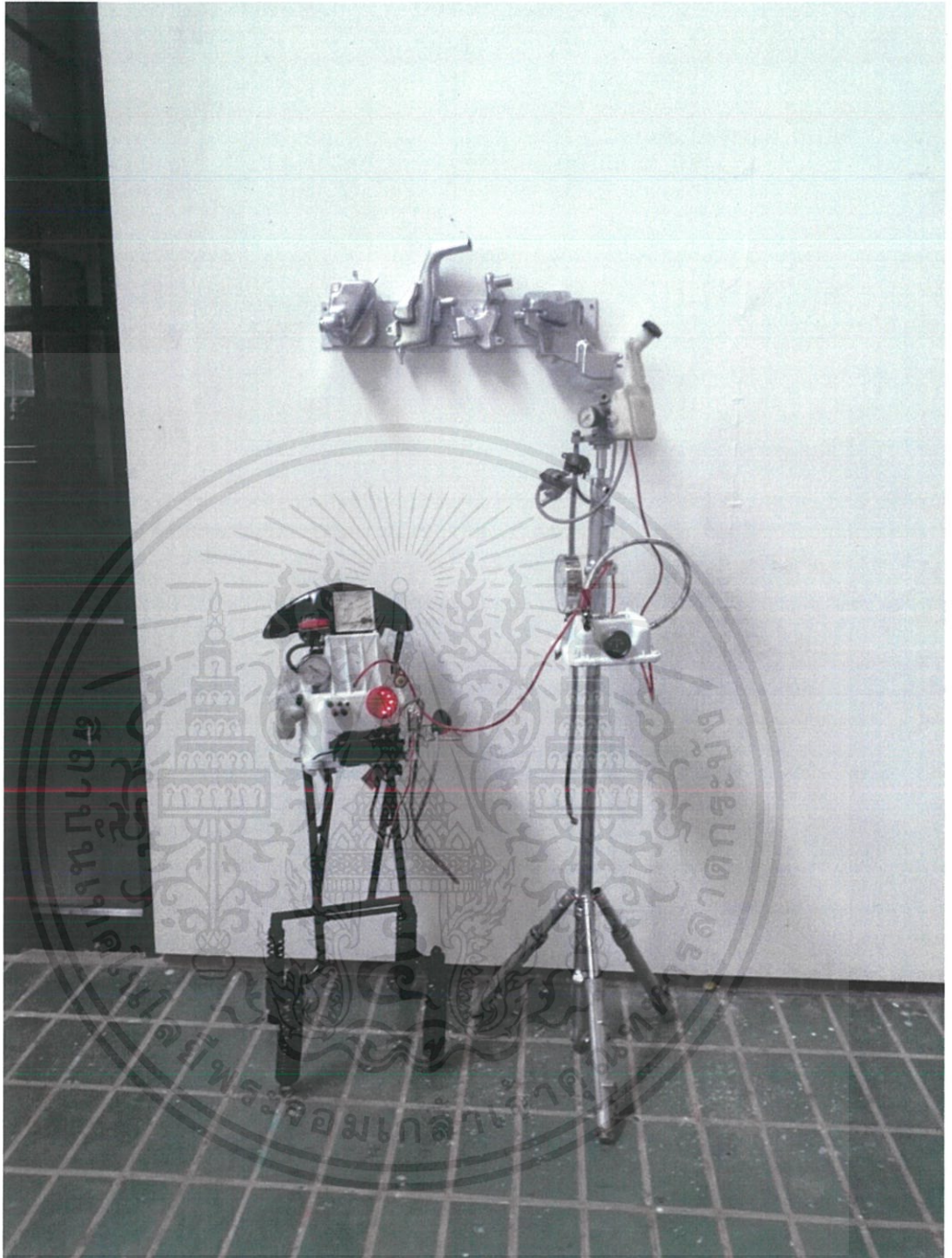
ภาพที่ 4.3 ภาพผลงานที่ลอกเลียนแบบถึงออกซิเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.4 ภาพผลงานที่ถูกลอกเลียนแบบมาจากหูฟังของแพทย์ที่ใช้ตรวจฟังคลื่นหัวใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.5 ภาพผลงานที่ลอกเลียนแบบมาจากอุปกรณ์ช่วยชีวิตของผู้ป่วยในห้องฉุกเฉิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชุดต่อมาข้าพเจ้ายังสนใจในการช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุบนท้องถนนอยู่แต่ ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนตัวสถานที่ที่ข้าพเจ้าสนใจจากห้องฉุกเฉินในโรงพยาบาลมาเป็นบริเวณหลังรถกู้ภัยของมูลนิธิที่มีจิตอาสาในการช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุ โดยผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าเปลี่ยนจากการหาวัสดุที่เป็นอะไหล่มอเตอร์ไซค์มาประกอบสร้างใหม่เปลี่ยนเป็นการสร้างตัวขึ้นงานขึ้นมาใหม่โดยใช้วัสดุที่นิยมในการตกแต่งมอเตอร์ไซค์นำมาประกอบสร้างเป็นอุปกรณ์ต่างๆบนรถกู้ชีพ โดยผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าพัฒนาการติดตั้งโดยการใช่แสงไฟที่เป็นแสงไฟโทนสีเดียวกับรถกู้ชีพมาช่วยสร้างบรรยากาศในการติดตั้งผลงาน

ภาพที่ 4.6 ภาพบริเวณหลังรถกู้ภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.7 ภาพผลงานชุดที่ 1 ปี 2562

ภาพที่ 4.8 ภาพผลงานชิ้นที่ 2 ปี 2562

ภาพที่ 4.9 ภาพผลงานชิ้นที่ 3 ปี 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.10 ภาพผลงานชุดที่ 1 ปี 2562 (2)

ผลงานในโครงการศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอเรื่องราวการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ เพราะผลงานที่ผ่านมาของข้าพเจ้านั้นนำเสนอแต่การบาดเจ็บหรือพิการ โดยข้าพเจ้าต้องการสะท้อนความอันตรายของอุบัติเหตุให้ชัดเจนมากขึ้น โดยข้าพเจ้านำสัญลักษณ์สเปย์สีขาวที่ถูกพันรอบร่างกายของผู้เสียชีวิตบนถนนที่ข้าพเจ้าเห็นได้ตามถนนที่เกิดอุบัติเหตุเพื่อสะท้อนถึงความอันตรายที่อาจทำให้เสียชีวิตเพราะความกึกคะนอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.11 ภาพเจ้าหน้าที่กำลังใช้สเปย์ฟนรอบรถที่เกิดอุบัติเหตุ

ภาพที่ 4.12 ภาพเจ้าหน้าที่ฟนสเปย์รอบผู้ประสบอุบัติเหตุ

4.2 การพัฒนาทางด้านรูปแบบ

รูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้า ใช้วัสดุและรูปทรงต่างจากผลงานที่ข้าพเจ้าทำมา เพราะที่ผ่านมาข้าพเจ้าใช้รูปทรงที่เหมือนวัตถุต้นแบบจนเกินไป ข้าพเจ้าจึงได้ปรับเปลี่ยนในผลงาน วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 โดยข้าพเจ้าใช้รูปทรงเส้นรอบนอกของคน que เสียชีวิตนำมาดัดและเปลี่ยนท่าทางใหม่ให้น่าสนใจ โดยผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าเพิ่มความน่าสนใจในการติดตั้งโดยการใช้ไฟโทนสีของรถมูลนิธิมาช่วยในการติดตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

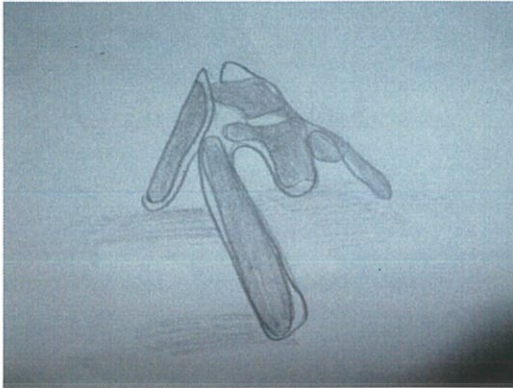
ภาพที่ 4.13 ภาพผลงาน “ความเร็วความตายในความคะนอง”

แนวคิดและการพัฒนาผลงานในศิลปะนิพนธ์

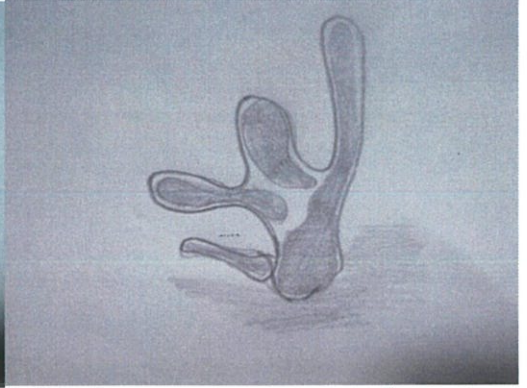
ผลงาน“ความเร็วความตายในความคะนอง” (2563)

ข้าพเจ้าจึงเริ่มศึกษาและสังเกตร่องรอยของการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนที่เล็ดลอดไว้หลังจากเกิดอุบัติเหตุไปแล้ว ข้าพเจ้าสังเกตเห็นร่องรอยของสี่สเปร์ยสีขาวที่ถูกพ่นไว้รอบร่างกายของผู้ประสบอุบัติเหตุที่เสียชีวิตในอุบัติเหตุ และร่องรอยของชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ที่แตกหักและกระจัดกระจายเหลือไว้บางส่วน ข้าพเจ้าจึงได้นำสิ่งที่ข้าพเจ้าพบเห็นนั้นคือเส้นสีขาวที่พ่นรอบร่างกายของผู้ประสบอุบัติเหตุเหล่านั้นนำมาทำเป็นงานประติมากรรม โดยนำมาบิดเป็นเส้นและนำเหล็กมาดัดเพื่อสร้างท่าทางต่าง โดยท่าทางที่ข้าพเจ้าสนใจนั้นคือท่าทางระว่างเกิดอุบัติเหตุเช่นท่าทางการหล่นจากมอเตอร์ไซค์ ท่าทางจากการประทะของคนขี่จักรยานยนต์ปะทะบางอย่างเช่น รถยนต์หรือรถต่างๆ หรือเสาไฟและบางอย่างบนถนน และภายในของตัวเจ้าหน้าที่ลายของคนนั้นข้าพเจ้านำชิ้นส่วนที่เหมือนอะไหล่ของมอเตอร์ไซค์ที่กระจัดกระจาย ในการเกิดอุบัติเหตุโดยใช้ลักษณะของสีที่กลุ่มวัยรุ่นนิยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.13 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1 (1)

ภาพที่ 4.14 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1 (2)

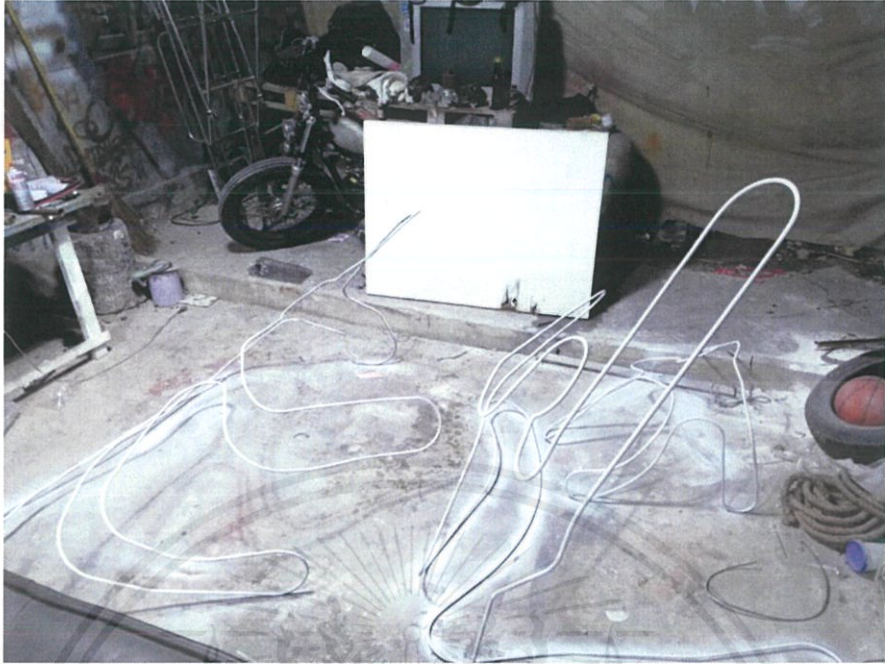

ภาพที่ 4.15 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1 (3)

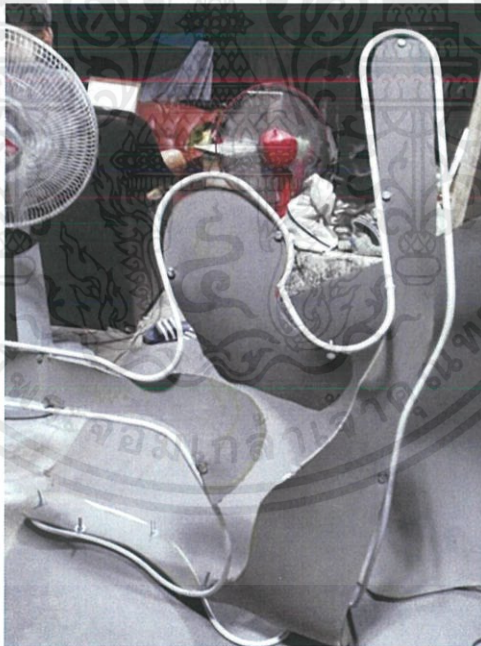
ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าอิงรูปทรงมาจากเส้นรอบนอกของผู้เสียชีวิตบนถนน โดยข้าพเจ้าได้นำมาดัดแปลงและเปลี่ยนท่าและมิติของรูปทรงจากรูปทรงมีลักษณะแบนราบติดกับพื้นมาเป็นลักษณะรูปทรงที่ลอยตัวขึ้นมาจากพื้น ด้วยเทคนิคตัดเหล็กเส้นเพื่อใช้เป็นตัวรูปทรง และใช้ตัววัสดุที่มีอยู่แล้วคือวัสดุหนังเทียมหลายเฉดสี (Found object) ที่เป็นที่น่าสนใจในการนำมาตกแต่งมอเตอร์ไซค์เข้ามาช่วยเสริมสร้างองค์ประกอบ ที่มีผลต่อความทรงจำร่วมต่อผู้ชมด้วย

- นำเหล็กมาตัดเพื่อให้ได้รูปทรงและขนาดเทียบเท่าตัวมนุษย์
- นำตัวเบาะมาตัดเพื่อให้ชิ้นส่วนต่างๆที่อยู่ภายในตัวรูปทรงมนุษย์
- ใช้วิธีการยึดตัวชิ้นส่วนภายในต่างๆด้วยการใช้น็อตเพื่อให้เสมือนการประกอบรถจักรยานยนต์
- ใช้ไฟแอลอีดี (LED) เพื่อให้ความรู้สึกเสมือนอยู่ในที่เกิดเหตุที่มีคนประสบอุบัติเหตุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.16 การตัด โครงสร้างมนุษย์และทำสี่โครงสร้าง

ภาพที่ 4.17 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายใน โครงสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

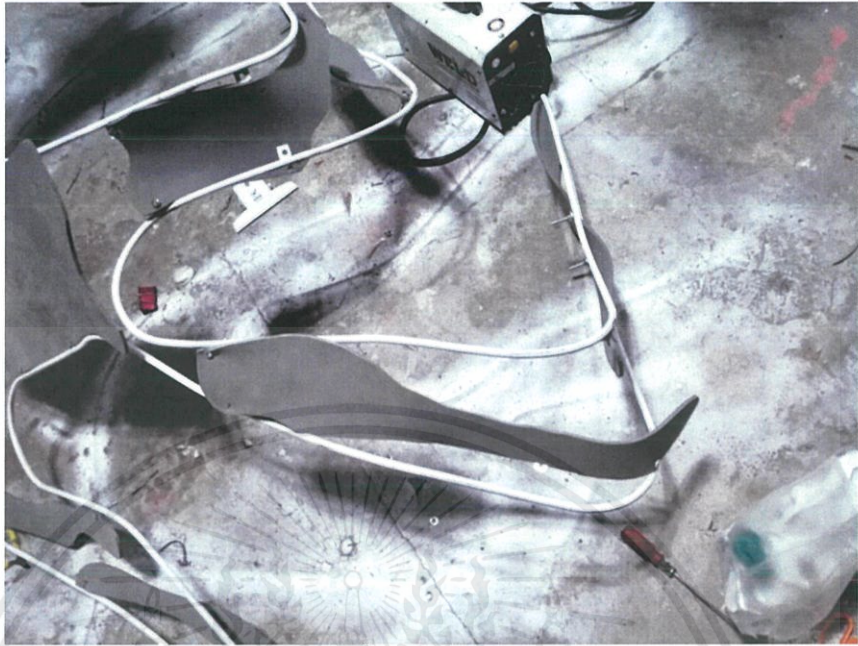

ภาพที่ 4.18 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายในโครงสร้าง

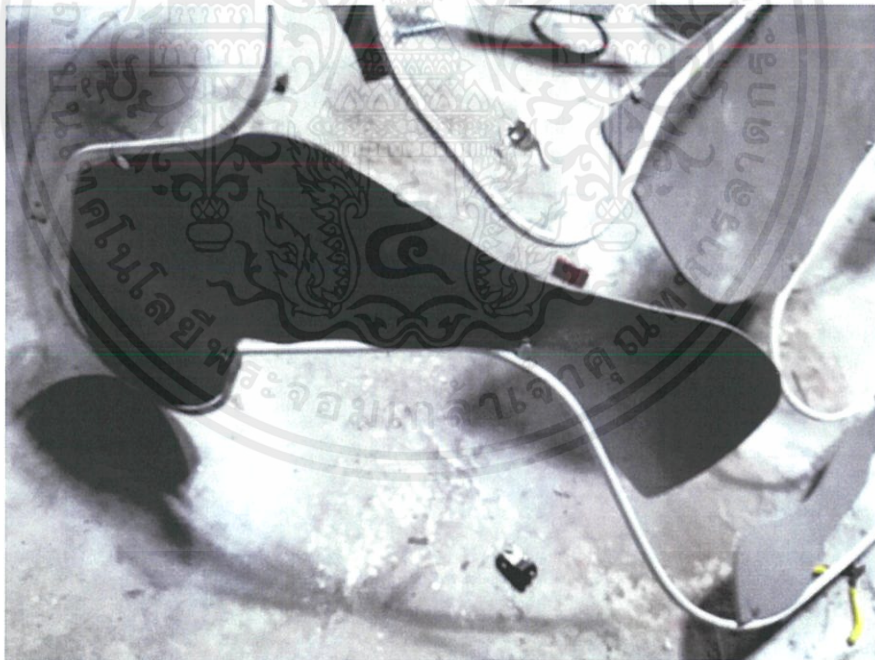

ภาพที่ 4.19 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายในโครงสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.20 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายในโครงสร้าง

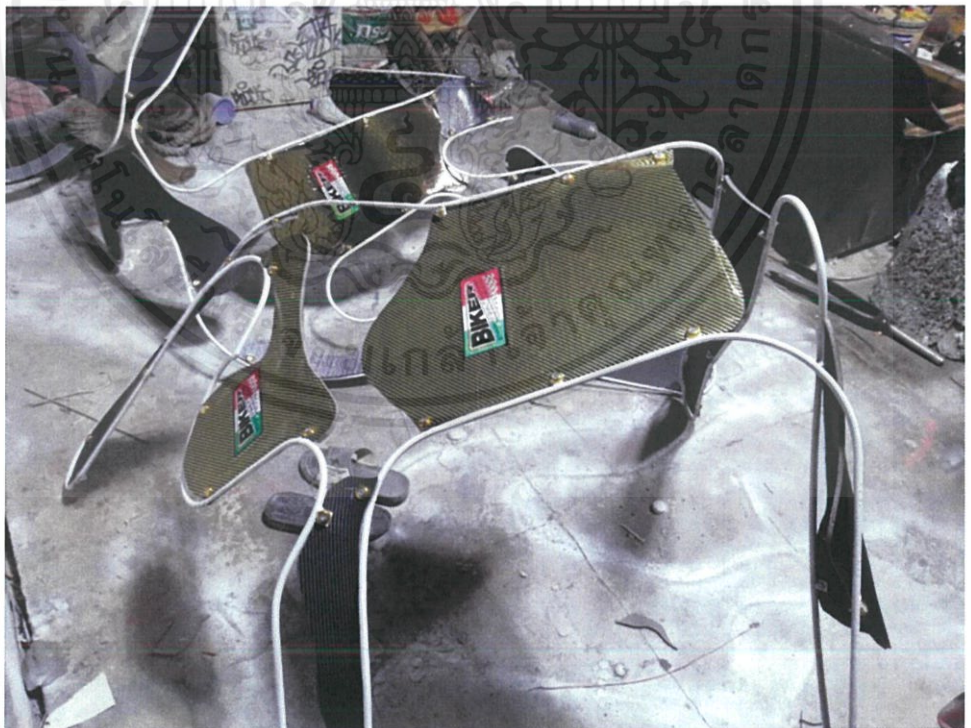

ภาพที่ 4.21 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายใน โครงสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

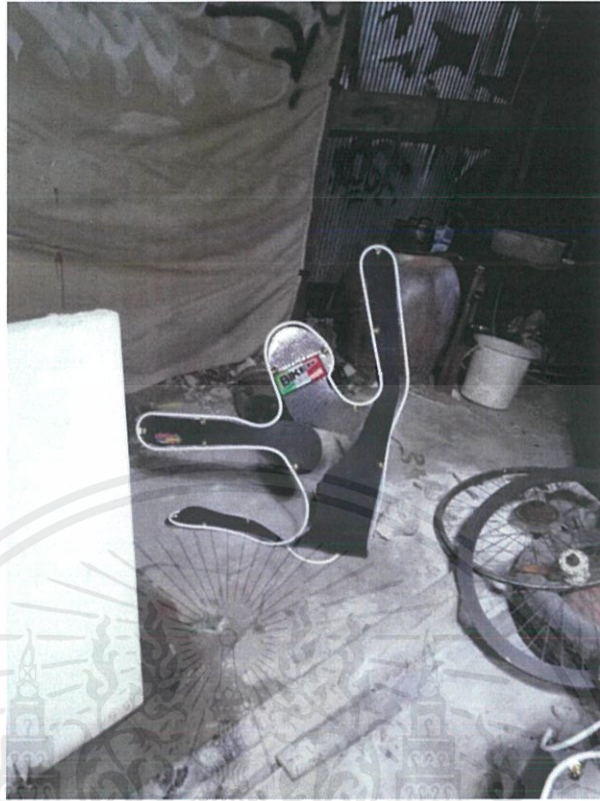

ภาพที่ 4.22 นำชิ้นส่วนต่างๆภายในรูปทรงมนุษย์หุ้มหนังเทียม

ภาพที่ 4.23 นำชิ้นส่วนต่างๆภายในรูปทรงมนุษย์หุ้มหนังเทียม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.24 นำชิ้นส่วนต่างๆภายในรูปทรงมนุษย์หุ้มหนังเทียม

ภาพที่ 4.25 นำชิ้นส่วนต่างๆภายในรูปทรงมนุษย์หุ้มหนังเทียม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.27 ภาพผลงาน “ความเร็วความตายในความคะนอง”(2)

แนวคิดและการพัฒนาผลงานในศิลปะนิพนธ์

ผลงาน“ความเร็วความตายในความคะนอง” (2) (2563)

ข้าพเจ้าจึงเริ่มศึกษาและสังเกตร่องรอยของการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนที่เหลือทิ้งไว้หลังจากเกิดอุบัติเหตุไปแล้ว ข้าพเจ้าสังเกตเห็นร่องรอยของสี่สเปร์ยสีขาวยที่ถูกพ่นไว้รอบร่างกายของผู้ประสบอุบัติเหตุที่เสียชีวิตในอุบัติเหตุ และร่องรอยของชิ้นส่วนมอเตอร์ไซค์ที่แตกหักและกระจัดกระจายเหลือไว้บางส่วน ข้าพเจ้าจึงได้นำสิ่งที่ข้าพเจ้าพบเห็นนั้นคือเส้นสีขาวที่พ่นรอบร่างกายของผู้ประสบอุบัติเหตุชิ้นนั้นนำมาทำเป็นงานประติมากรรม โดยนำมาบิดเบือนและนำเหล็กมาดัดเพื่อสร้างทำทางต่าง โดยทำทางที่ข้าพเจ้าสนใจนั้นคือทำทางระว่างเกิดอุบัติเหตุเช่นทำทางการหล่นจากรถจักรยานยนต์ ทำทางจากการประทะของคนขี่จักรยานยนต์ปะทะบางอย่างเช่น รถยนต์หรือรถต่างๆ หรือเสาไฟ และบางอย่างบนถนน และภายในของเส้นรอบนอกของคนนั้นข้าพเจ้านำชิ้นส่วนที่เหมือนอะไหล่ของมอเตอร์ไซค์ที่กระจัดกระจาย ในการเกิดอุบัติเหตุ โดยใช้ลักษณะของสีที่กลุ่มวัยรุ่นนิยม

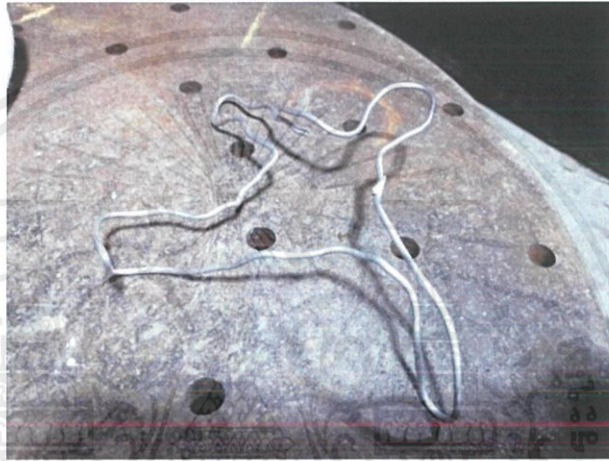
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.28 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.29 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2

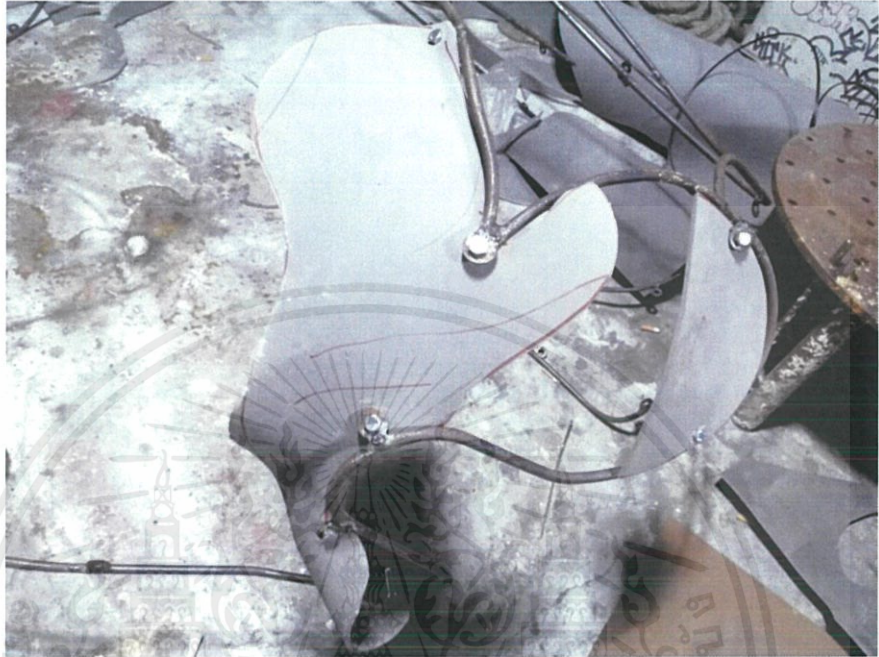
ภาพที่ 4.30 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าอิงรูปทรงมาจากเส้นรอบนอกของผู้เสียชีวิตบนถนน โดยข้าพเจ้าได้นำมาดัดแปลงและเปลี่ยนท่าและมิติของรูปทรงจากรูปทรงมีลักษณะแบนราบติดกับพื้นมาเป็นลักษณะรูปทรงที่ลอยตัวขึ้นมาจากพื้น ด้วยเทคนิคดัดเหล็กเส้นเพื่อใช้เป็นตัวรูปทรง และเปลี่ยนจากตัววัสดุที่มีอยู่แล้วคือวัสดุหนังเทียมหลายเฉฟลาส(Found object) ที่เป็นที่นิยมในการนำมาตกแต่งรถจักรยานยนต์ในชิ้นที่ 1 มาเป็นหนังเทียมที่มีสีที่จัดจ้านและสะท้อนแสง และเพิ่มการติดตั้งมอเตอร์เพื่อให้ตัวโครงสร้างขยับได้เพื่อให้อารมณ์ความรู้สึกเหมือนคนกำลังหมดลมหายใจเข้ามาช่วยเสริมสร้างองค์ประกอบ ที่มีผลต่อความทรงจำร่วมต่อผู้ชมด้วย

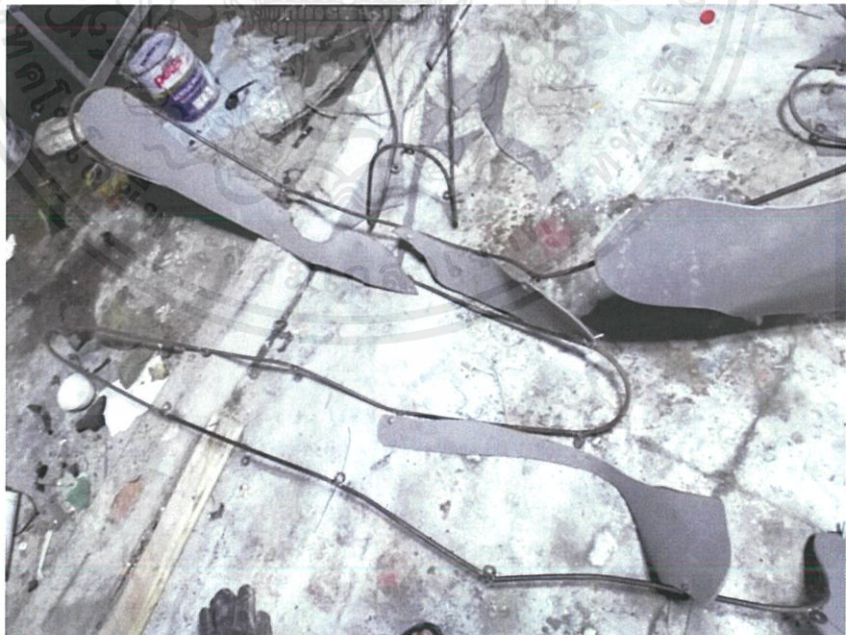
- นำเหล็กมาดัดเพื่อให้ได้รูปทรงและขนาดเทียบเท่าตัวมนุษย์
- นำตัวเบาะมาดัดเพื่อให้ชิ้นส่วนต่างๆที่อยู่ภายในตัวรูปทรงมนุษย์
- ใช้วิธีการยึดตัวชิ้นส่วนภายในต่างๆด้วยการใช้น็อตเพื่อให้เสมือนการประกอบมอเตอร์ไซค์
- นำมอเตอร์มาติดตั้งภายในตัวโครงสร้างเพื่อให้ตัวโครงสร้างเกิดการขยับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ใช้ไฟแอลอีดี (LED) และไฟไซเรนของรถมูลนิธิเพื่อให้ความรู้สึกเสมือนอยู่ในที่เกิดเหตุที่มีคนประสบอุบัติเหตุ

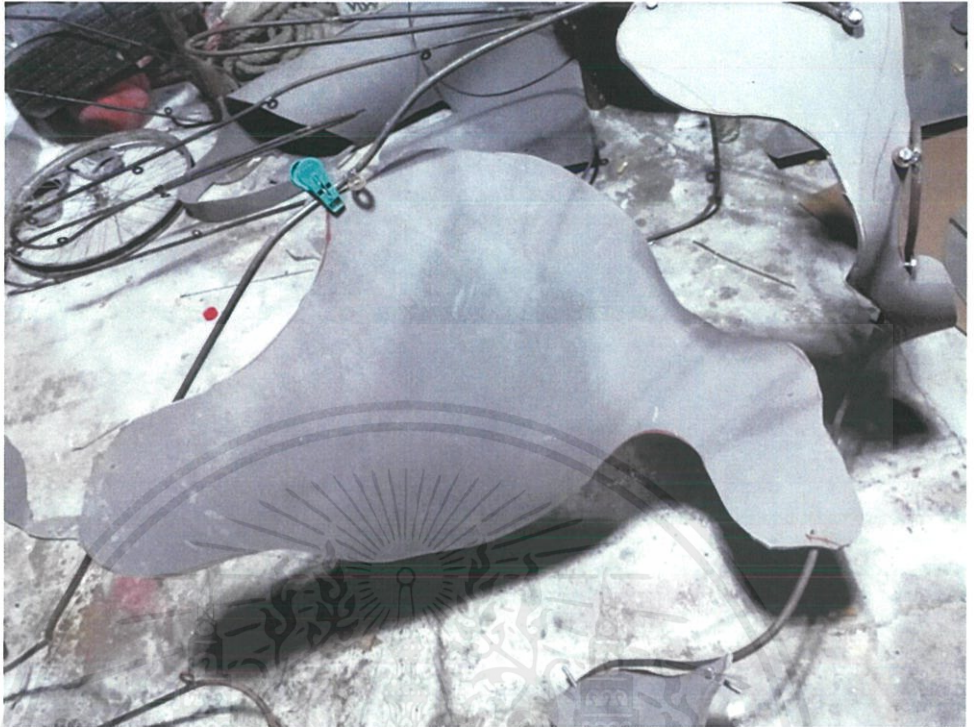

ภาพที่ 4.31 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายในโครงสร้าง

ภาพที่ 4.32 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายในโครงสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.33 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายใน โครงสร้าง

ภาพที่ 4.34 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายใน โครงสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.35 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายในโครงสร้าง

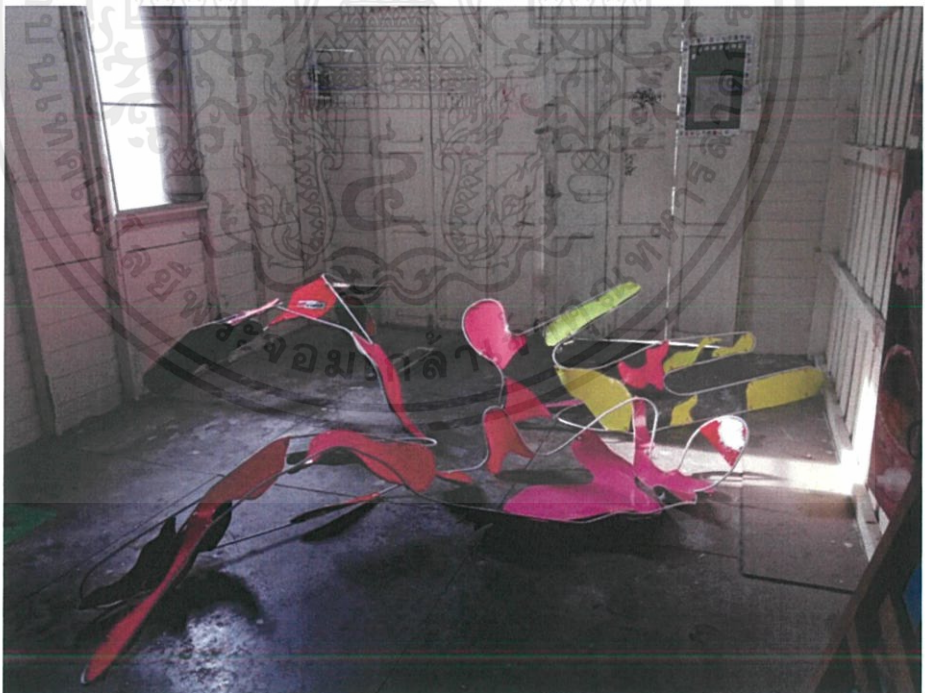

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.36 การประกอบชิ้นส่วนต่างๆภายใน โครงสร้าง

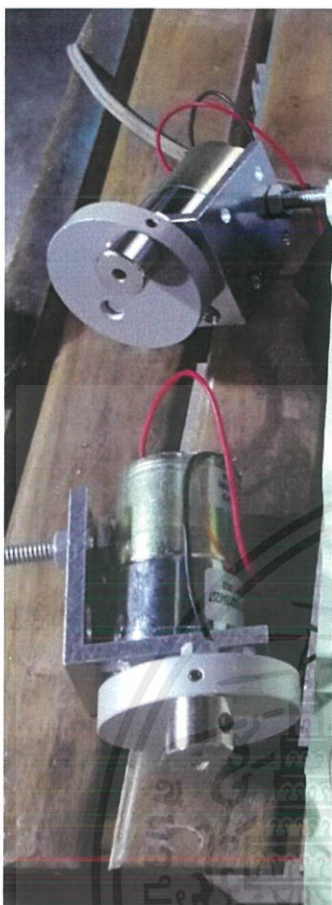

ภาพที่ 4.37 นำชิ้นส่วนต่างๆภายในรูปทรงมนุษย์หุ้มหนังเทียม

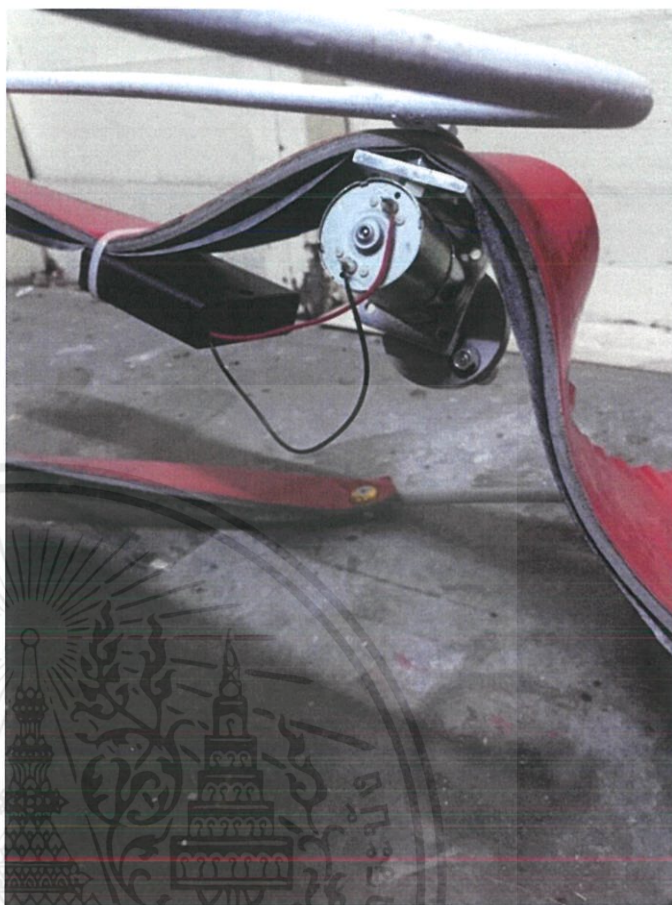

ภาพที่ 4.38 นำชิ้นส่วนต่างๆภายในรูปทรงมนุษย์หุ้มหนังเทียม

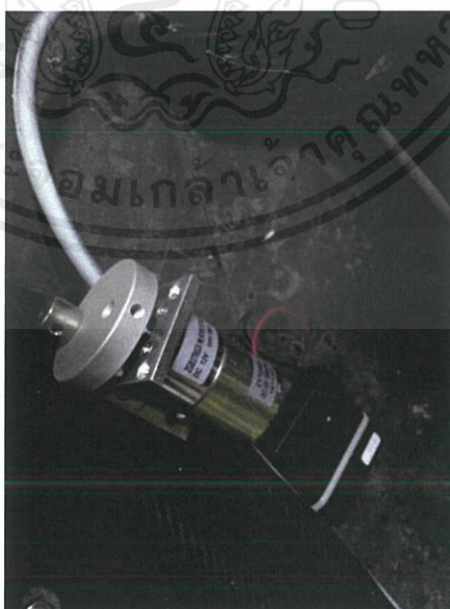
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.39 นำมอเตอร์มาประกอบ

ภาพที่ 4.40 นำมอเตอร์มาติดตั้งภายในตัวโครงสร้าง

ภาพที่ 4.41 นำมอเตอร์มาติดตั้งภายในตัวโครงสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

ชั้นที่ 1 ชื่อผลงาน “ความเร็วความตายในความคะนอง” (Death speed in levity)

วัสดุ : เหล็กเส้น, โฟมยาง, หนังสติ๊ก

ขนาด : 145x185x65 125x170x55 80x95x50 เซนติเมตร

เทคนิค : ประติมากรรมร่วมสมัย

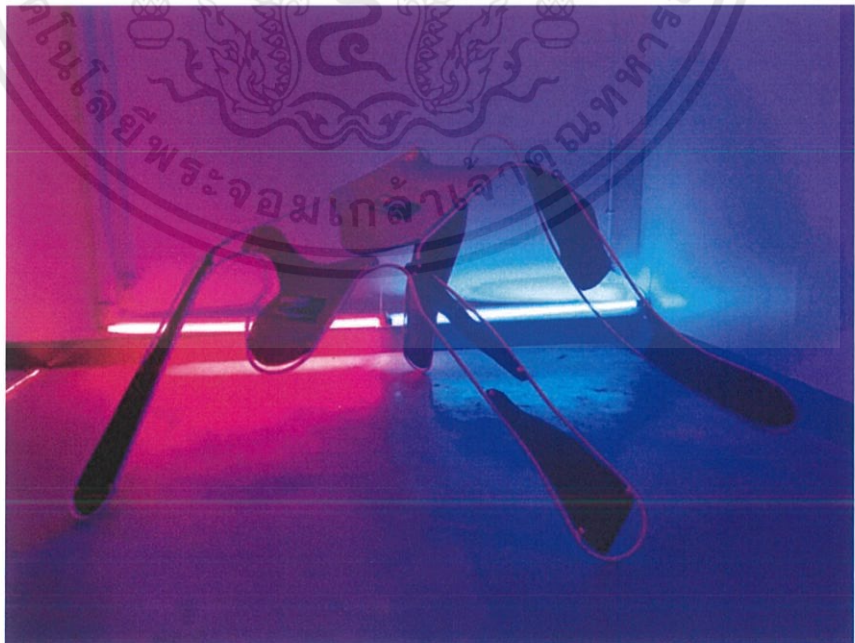
ชั้นที่ 2 ชื่อผลงาน “ความเร็วความตายในความคะนอง 2 ” (Death speed in levity 2)

วัสดุ : เหล็กเส้น, โฟมยาง, หนังสติ๊ก, มอเตอร์ขนาดเล็ก

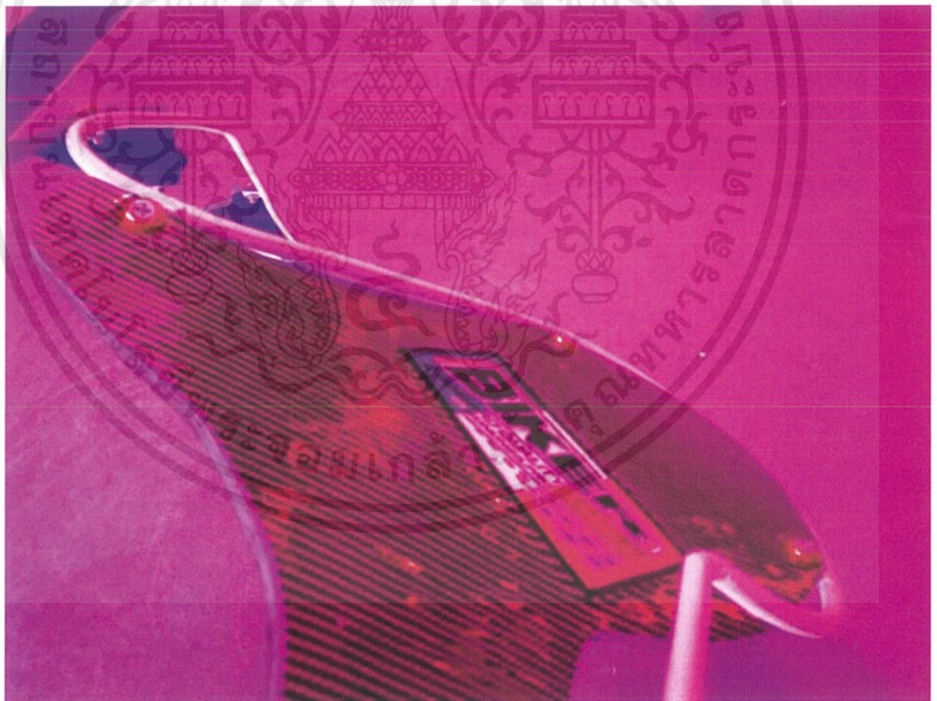
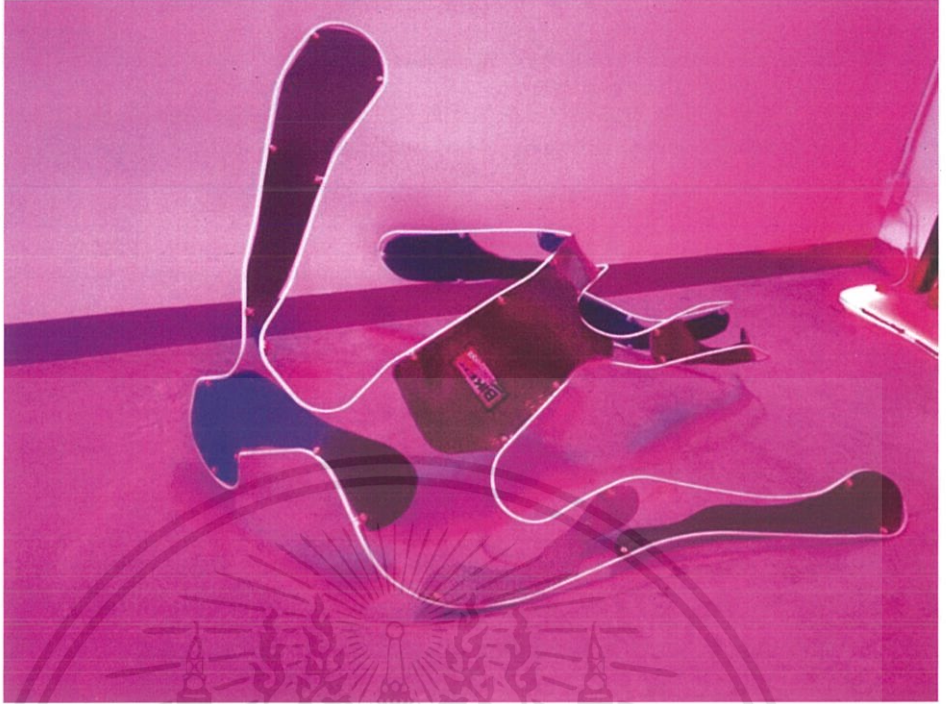
ขนาด : 150x185x63 70x165x60 65x220x43 เซนติเมตร

เทคนิค : ประติมากรรมร่วมสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

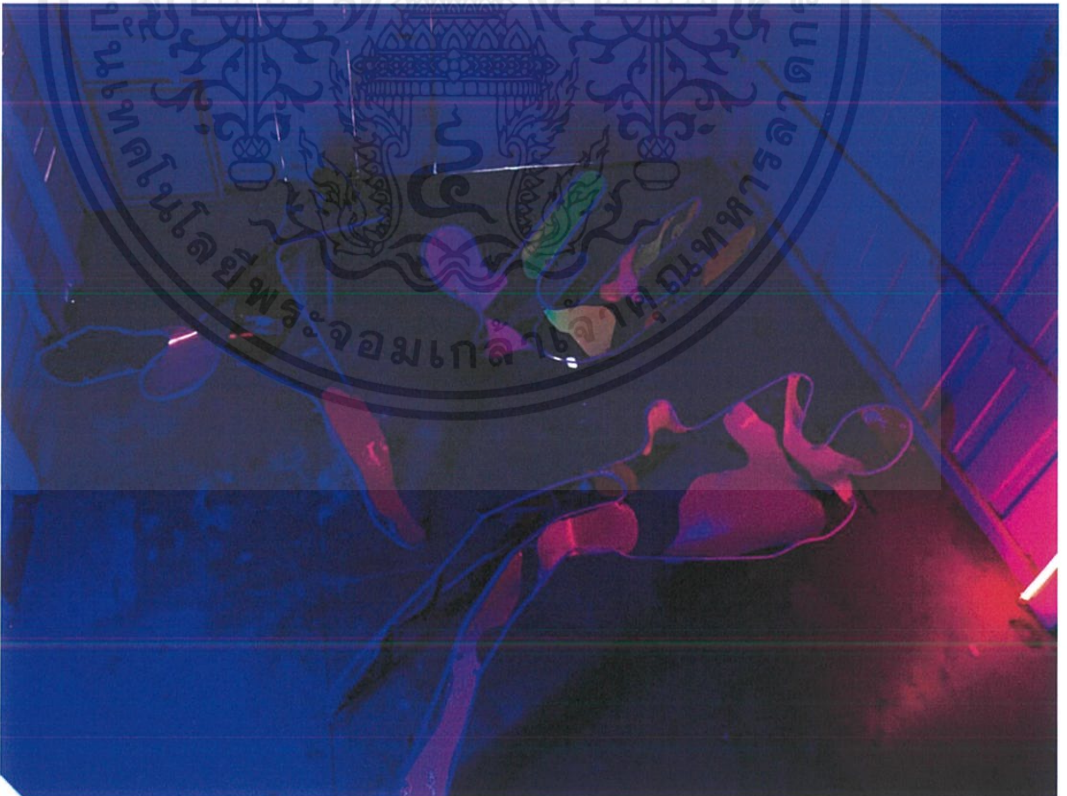
ชื่อผลงาน “ความเร็วความตายในความคะนอง” (Death speed in levity)

วัสดุ : เหล็กเส้น, โฟมยาง, หนังเทียม

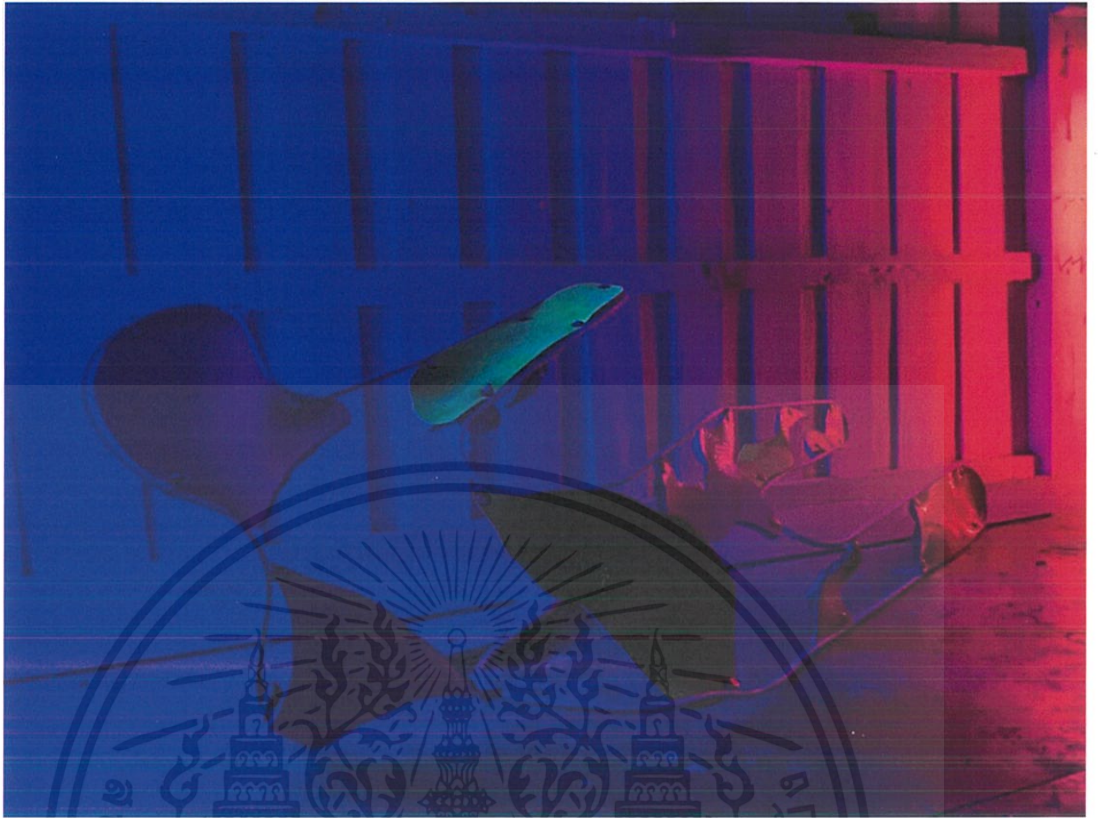
ขนาด : 145x185x65 125x170x55 80x95x50 เซนติเมตร

เทคนิค : ประติมากรรมร่วมสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน “ความเร็วความตายในความคะนอง 2” (Death speed in levity 2)

วัสดุ : เหล็กเส้น, โฟมยาง, หนังเทียม, มอเตอร์ขนาดเล็ก

ขนาด : 150x185x63 70x165x60 65x220x43 เซนติเมตร

เทคนิค : ประติมากรรมร่วมสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

สรุปผลการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ในหัวข้อ “วัฒนธรรมบนท้องถนนของวัยคะนอง” นี้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสะท้อนปัญหาของสังคมคือปัญหาการรวมตัวของกลุ่มวัยรุ่นที่รวมตัวแข่งขันรถจักรยานยนต์บนท้องถนน ข้าพเจ้าต้องการทำวิทยานิพนธ์ชุดนี้เพื่อเป็นการเตือนสติแก่กลุ่มวัยรุ่น ให้เข้าใจถึงอันตรายจากการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนเพราะอุบัติเหตุส่วนใหญ่มักเกิดจากการแข่งขันรถยนต์และรถจักรยานยนต์เพราะผู้ขับขี่มีความประมาทและบางส่วนมีอาการมึนเมา ข้าพเจ้าต้องการอยากให้กลุ่มวัยรุ่นที่ถูกเรียกว่า “เด็กแว้นซ์” นั้นรักชีวิตของตัวเองและคิดถึงครอบครัวและพ่อแม่ให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้การชื่นชมการแข่งรถจักรยานยนต์นั้นไม่ใช่เรื่องผิด แต่ควรจะทำให้ถูกสถานที่และมีความปลอดภัยต่อชีวิต เช่นการแข่งขันในสนามซึ่งปัจจุบันมีสถานที่รองรับมากกว่าสมัยอดีต โดยข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานของข้าพเจ้าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจและเตือนสติกลุ่มวัยรุ่น อีกทั้งยังมุ่งหวังที่จะพัฒนากระบวนการทางความคิดที่ต่อเนื่องจากนี้ไปสู่ผลงานชิ้นอื่นในภายภาคหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

อ้างอิงจากเว็บไซต์

มอเตอร์ไซด์ ตัวการเสี่ยงอุบัติเหตุทางถนน อันดับ 1 โดย Arphawan Sopontammarak (2017)

จาก <https://www.thaihealth.or.th/Content/34742-มอเตอร์ไซด์%20ตัวการเสี่ยงอุบัติเหตุทางถนน%20อันดับ%201%2>

เป็นทั้งผู้กระทำและถูกกระทำ' เด็กแว้นในฐานะวัฒนธรรมวัยรุ่น โดย Vanat Putnark (2018)

จาก <https://thematter.co/social/steet-racing-as-culture/49808?fbclid=IwAR1kDfjkGhuSsXTIJqNR3PxLWxwhunfXLtY359d3jOd8qIjevtQDebzE8zM>

Antony Gormley Exposure (2010)

จาก <https://www.landartfevoland.nl/en/land-art/antony-gormley-exposure/>

Ai weiwei (2017)

จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Ai_Weiwei

Ai weiwei straightens 150 tons of steel rebar from sichuan quake (2008)

จาก <https://www.designboom.com/art/ai-weiwei-straightens-150-tons-of-steel-rebar-from-sichuan-quake/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นาย วรวัช สวัสดิพิศาล
วัน เดือน ปีเกิด 27 กรกฎาคม 2540
ที่อยู่ บ้านเลขที่ 1 แยก 5 ซอยรามคำแหง 60 สวนสน 5 แขวง
หัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240

E-mail pointpointpoint420@gmail.com

เบอร์โทรศัพท์ 0873229127

ประวัติการศึกษา

2546 โรงเรียนอนุบาลปาดดา
2552 โรงเรียนถนนอมพิศวิทยา
2555 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
2559 วิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้